

A8-0112/2018

26.3.2018

MIETINTÖ

EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpanosta: vuoden 2017 väliarviointi ja tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen (2017/2280(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Marietje Schaake

SISÄLTÖ

	Sivu
PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA.....	3
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	5
KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	30
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN KANTA TARKISTUKSINA	37
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO	45
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	49
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	50

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

Euroopan unioni osoitti 51,8 miljardia euroa ulkoiseen toimintaan seitsemän vuoden kaudelle 2014–2020. Suuri osa tästä rahoituksesta, 32 miljardia, maksetaan niin sanottujen ulkoisen rahoituksen välineiden kautta. Ne koostuvat yhdeksästä aihekohtaisesta ja maantieteellisestä välineestä sekä yhteisestä täytäntöönpanoasetuksesta.¹

- liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA II)
- Euroopan naapuruusväline (ENI)
- kehitysyhteistyön rahoitusväline (DCI)
- kumppanuusväline (PI)
- vakautta ja rauhaa edistävä väline (IcSP)
- demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline (EIDHR)
- väline ydinturvallisuuden liittyvää yhteistyötä varten
- Grönlannin väline
- Euroopan kehitysrahasto (EKR).

Näistä välineistä viisi kuuluu Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnan (AFET) parlamentaarisen valvonnan piiriin. AFET-valiokunta harjoittaa tätä valvontaa ulkoisia rahoitusvälineitä käsittelevän työryhmänsä (jonka puheenjohtajana toimii mietinnön esittelijä) säännöllisillä tapaamisilla sekä strategisella vuoropuhelulla komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) kanssa.

Yhteisessä täytäntöönpanoasetuksessa eri toimielimet sopivat väliarvioinnin tekemisestä eri rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta. Komissio julkaisi joulukuussa 2017 väliarvioinnin, joka perustui osittain ulkopuolisten arvioijien havaintoihin.

Samaan aikaan väliarviointiprosessin kanssa kaikki toimielimet ovat ryhtyneet valmistelutyöhön seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten. Tärkeä kysymys, joka tulee esiin monivuotisesta rahoituskehyksestä käytävissä neuvotteluissa, on EU:n ulkoisen toiminnan rahoituksen rakenne vuoden 2020 jälkeen.

Tämän mietinnön tavoitteena on osallistua tähän keskusteluun, jotta saadaan selkeä kuva Euroopan parlamentin kannasta. Komission tekemän väliarvioinnin ja ulkopuolisten arvioijien tutkimusten tarkastelun lisäksi tämä mietintö perustuu Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun suorittamaan tutkimukseen. Käytettyihin tietoihin kuuluvat tiedot ja suositukset, jotka ovat peräisin säännöllisestä tietojenvaihdosta EU:n ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä käsittelevässä työryhmässä ja strategisista vuoropuheluista komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa, sekä tiedot, joita on saatu niiltä kansalaisyhteiskunnan organisaatioilta ja valtioista riippumattomilta järjestöiltä, jotka saavat tai ovat saaneet EU:n rahoitusta näiden välineiden nojalla.

EU on viime vuosina kohdannut monia ulkoisia ja sisäisiä haasteita, jotka liittyvät läheisesti toisiinsa. Euroopan rajoille on syntynyt konflikteja, ja ne jatkuvat edelleen. Jemenin ja Syyrian tilanteet, jatkuvat taistelut Ukrainassa ja (poliittinen) epävakaus ja kaaos Libyassa ovat vain muutamia esimerkkejä. Sellaiset johtajat kuin Erdoğan Turkissa ja Sisi Egyptissä ovat edelleen tiukentaneet otettaan yhteiskunnista ja kansalaisista. Samaan aikaan esimerkiksi

¹ EKR ei ole tällä hetkellä osa EU:n talousarviota.

Venäjän, Kiinan ja Iranin hallitukset pyrkivät aktiivisesti edistämään etujaan kansainvälisissä yhteyksissä. Näiden maiden hallintomallit ja niiden perustana olevat arvot ovat usein välittömässä ristiriidassa Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja kansalaisten arvojen ja etujen kanssa. Demokraattisiin ja liberaaleihin EU:n perusperiaatteisiin on myös kohdistunut kasvavia paineita sisältä käsin.

Epäjohdonmukaisuudet EU:n toimintatavassa verrattuna siihen, miten se toimii kolmansien maiden kanssa, heikentävät asemaamme normatiivisena roolimallina ja kykyämme saada aikaan myönteisiä muutoksia. Sillä, mitä Euroopassa tapahtuu, on suora vaikutus uskottavuudellemme maailmanlaajuisena johtajana.

Aivan liian usein ulkosuhteiden päämäärät ja tavoitteet, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa, on alistettu lyhytaikaisille ja/tai kansallisille eduille. Tarvitaan kiireellisesti selkeää visiota ja kattavaa strategiaa EU:n ulkopoliitikasta ja tavasta, jolla varat ohjataan selkeisiin tavoitteisiin. Euroopan parlamentin on otettava vakavasti tehtävänsä asianmukaisen valvonnan varmistamisessa sekä asetettujen tavoitteiden saavuttamisen arvioinnissa.

Välineiden nykyisestä rakenteesta puuttuu strateginen ja kokonaisvaltainen visio, ja niiden hallinnasta vastaavat eri yksiköt sekä komissiosta että Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Tämä on osoittautunut toisinaan tehottomaksi ja epäjohdonmukaiseksi. Samaan aikaan oikeudelliset esteet ja institutionaaliset rakenteet ovat estäneet joustavuuden, mikä on vähentänyt EU:n valmiuksia reagoida nopeasti uusiin ja kehittyviin haasteisiin.

Mukana olevat eri toimijat ja menettelyt ovat johtaneet lisäksi sellaiseen täytöntöönpanoon, joka on ohjautunut pikemminkin välineiden eikä niinkään toimintapolitiikan ja tulosten mukaan. Avoimuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyy tarpeettoman paljon haasteita. Tätä vaikeuttaa entisestään se, että ei ole luotettavia ja yhtäpitäviä arviointijärjestelmiä tai järjestelmiä, joilla mitataan edistymistä ja mukautetaan vastaavasti poliittisia ja toiminnallisia tavoitteita.

Uusi rahoituskehys, joka tulee voimaan vuonna 2020, tarjoaa tilaisuuden parantaa ainakin EU:n ulkoisen rahoituksen nykyistä institutionaalista rakennetta. Sen olisi osaltaan edistettävä tehokkuutta, joustavuutta ja avoimuutta EU:n ulkosuhteissa, jotta voidaan lujittaa unionin arvoja ja etuja maailmanlaajuisesti.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpanosta: vuoden 2017 väliarviointi ja tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen (2017/2280(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan naapuruusvälineen perustamisesta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 232/2014¹,
- ottaa huomioon liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II) perustamisesta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 231/2014²,
- ottaa huomioon vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 230/2014³,
- ottaa huomioon vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 230/2014 muuttamisesta 12. joulukuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/2306⁴,
- ottaa huomioon kumppanuusvälineen perustamisesta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 234/2014⁵,
- ottaa huomioon demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 235/2014⁶,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014⁷,
- ottaa huomioon unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2014⁸,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta 26. heinäkuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/427/EU⁹,

¹ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 27.

² EUVL L 77, 15.3.2014, s. 11.

³ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 1.

⁴ EUVL L 335, 15.12.2017, s. 6.

⁵ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 77.

⁶ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 85.

⁷ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.

⁸ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 95.

⁹ EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30.

- ottaa huomioon Euroopan kestävän kehityksen rahaston (EKKR), EKKR-takuun ja EKKR-takuurahaston perustamisesta 26. syyskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1601¹,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 966/2012²,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan 18. huhtikuuta 2018 budjettivaliokunnalle ja talousarvion valvontavalioikunnalle antaman lausunnon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, EU N:o 1304/2013, (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1308/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja (EU) N:o 652/2014 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta (COM(2016)0605 – C8-0372/2016 – 2016/0282(COD)),
- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 182/2011 (ns. komiteamenettelyä koskeva asetus)³,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2014 tehdyn komission päätöksen C(2014)9615 Syyrian kriisin johdosta perustettavasta Euroopan unionin alueellisesta erityisrahastosta (nk. Madad-rahasto) ja 21. joulukuuta 2015 tehdyn komission päätöksen C(2015)9691, jolla muutetaan päätöstä C(2014)9615,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2015 tehdyn komission päätöksen C(2015)7293 Afrikka-hätärahaston perustamisesta vakauden lisäämiseksi sekä sääntelemättömän muuttoliikkeen ja pakkomuuton perimmäisten syiden ehkäisemiseksi ja 8. helmikuuta 2017 tehdyn komission päätöksen C(2017)0772, jolla muutetaan päätöstä C(2015)7293,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 tehdyn komission päätöksen C(2015)9500 unionin ja sen jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamisesta Turkin-pakolaisavun koordinoitavaliokunnan avulla ja Turkin pakolaisavun koordinoitavaliokunnasta 10. helmikuuta 2016 C(2016)0855⁴ ja 18. huhtikuuta 2017 C(2017)2293⁵ tehdyt komission päätökset, joilla muutetaan komission päätöstä C(2015)9500⁶,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen monet kertomukset EU:n ulkoisesta rahoituksesta, etenkin erityiskertomuksen nro 18/2014 EuropeAidin arviointijärjestelmästä ja tulospainotteisista seurantajärjestelmistä,

¹ EUVL L 249, 27.9.2017, s. 1.

² EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

³ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁴ EUVL C 407, 8.12.2015, s. 8.

⁵ EUVL C 60, 16.2.2016, s. 3.

⁶ EUVL C 122, 19.4.2017, s. 4.

- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2017 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä koskeva väliarviointikertomus” (COM(2017)0720) ja siihen liittyvät komission yksiköiden valmisteluasiakirjat yhteisen täytäntöönpanoasetuksen (SWD(2017)0606), Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen (SWD(2017)0602), liittymistä valmistelevan tukivälineen (SWD(2017)0463), vakautta ja rauhaa edistävän välineen (SWD(2017)0607), kumppanuusvälineen kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten (SWD(2017)0608) sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR) ”(SWD(2017)0604) arvioinnista,
- ottaa huomioon ulkopuolisen arvioinnin ulkoisista rahoitusvälineistä¹,
- ottaa huomioon käynnissä olevat vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä (MRK) koskevat Euroopan parlamentin menettelyt,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) Euroopan tason täytäntöönpanon arvioinnin ”EU:n ulkoisen rahoituksen välineet ja vuoden 2020 jälkeinen rakenne”,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Vuoden 2015 kertomus Euroopan unionin kehitys- ja ulkomaanavun politiikoista ja niiden toteuttamisesta vuonna 2014” (COM(2015)0578),
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2016 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Vuosikertomus 2016 Euroopan unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vuonna 2015” (COM(2016)0810),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Strateginen lähestymistapa selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa” (JOIN(2017)0021),
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta Euroopan unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta²,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelusta³,
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma”⁴,
- ottaa huomioon 3. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista EU:n ulkoisen toiminnan

¹ Julkaistu komission sivustolla seuraavassa osoitteessa: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0493.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0026.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0120.

johdonmukaisuuteen¹,

- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta²,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja EUH:lle itäisestä kumppanuudesta ennen marraskuussa 2017 pidettävää huippukokousta³,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman Turkiaa koskevasta vuoden 2016 edistymiskertomuksesta⁴,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Albaniaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta⁵ ja Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta⁶,
- ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman Montenegroa koskevasta vuoden 2016 edistymiskertomuksesta⁷,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman Kosovoa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta⁸, entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta⁹ ja Serbiaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta¹⁰,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2018 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Uskottavat jäsenyysnäkömät ja EU:n tehostettu sitoumus Länsi-Balkanin maille" (COM(2018)0065),
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselmassa "Paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunta: Euroopan sitoutuminen kestävän kehityksen tukemiseen"¹¹,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2018¹²,

¹ EUVL C 408, 30.11.2017, s. 21.

² EUVL C 265, 11.8.2017, s. 110.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0440.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0306.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0036.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0037.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0094.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0262.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0263.

¹⁰ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0261.

¹¹ EUVL C 208, 10.6.2016, s. 25.

¹² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0408.

- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian¹,
 - ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n suhtautumisesta kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa,
 - ottaa huomioon EU:n ”Kaikkien kauppa” -strategian,
 - ottaa huomioon 9. marraskuuta 2017 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka koskee unionin vapaakauppasopimusten täytäntöönpanoa (SWD(2017)0364),
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan toimivallan asiasta vastaavana valiokuntana kaikessa ENI, IPA II, PI, EIDHR, IcSP -ohjelmien ja niiden perustana olevan politiikan lainsäädännössä, ohjelmasuunnittelussa ja toimien valvonnassa (työjärjestyksen liite V(I)),
 - ottaa huomioon ulkoisten rahoitusvälineiden perustamisesta annettujen asetusten liitteenä olevan komission ilmoituksen, jossa se sitoutuu osallistumaan parlamentin kanssa strategiseen vuoropuheluun komission ohjelmasta,
 - ottaa huomioon ENI-, IPA II-, EIDHR-, IcSP-, PI- ja DCI -komiteoiden työjärjestykset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot tarkistuksina (A8-0112/2018),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on edelleen maailman suurin ulkoisen avun antaja;
- B. ottaa huomioon, että ulkoisen rahoituksen välineet ovat tärkein mekanismi, jolla tuetaan EU:n toimintaa maailmanlaajuisesti, ja toteaa, että unionin ulkoisella toiminnalla on kasvava merkitys kansalaisille;
- C. toteaa, että rajallisten resurssien vuoksi ulkoisen rahoituksen välineet on usein venytetty äärirajoilleen;
- D. ottaa huomioon, että komissio toteaa väliarviointikertomuksessaan, että ulkoiset välineet ovat tällä hetkellä yleisesti ottaen tarkoituksenmukaisia;
- E. ottaa huomioon, että välineiden yhdistäminen ei voi olla itsessään tavoite;
- F. ottaa huomioon, että EU on kohdannut lukuisia haasteita niin lähinaapurustossaan kuin myös maailmanlaajuisesti;

¹ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

- G. katsoo, että unionin ulkoisissa toimissa on asetettava etusijalle vastaaminen kriittisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin, joita ovat esimerkiksi rauha ja kestävä kehitys, ja on pidettävä mielessä, että kaikille kuuluvien ihmisoikeuksien, oikeusvaltion ja demokratian sekä erityisesti sukupuolten tasa-arvon ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistäminen sekä ihmisoikeusaktivistien tukeminen ovat keskeisessä osassa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;
- H. toteaa, että EU:n ulkoinen rahoitusapu on keskeinen väline kumppanimaiden talousuudistusten tukemiseksi sekä demokratian lujittamiseksi, poliittisen tilanteen vakauttamiseksi sekä instituutioiden vahvistamiseksi;
- I. ottaa huomioon, että kaikkien välineiden parlamentaarinen valvonta ei ole tasavertaista ja tiukkaa;
- J. toteaa, että EU:n avun näkyvyyttä on lisättävä kiireesti sekä kumppanimaiden kansalaisten että Euroopan unionin kansalaisten suuntaan, jotta EU:n tuen hyödyistä voidaan tiedottaa paremmin; toteaa, että investoiminen konkreettisiin ja selkeisiin hankkeisiin, jotka ovat näkyvämpiä suurelle yleisölle, sekä kutakin hanketta koskevan kattavan, tehokkaan ja järjestelmällisen viestintästrategian kehittäminen voi olla hyödyksi tässä yhteydessä;
- K. ottaa huomioon, että strategiseen viestintään liittyy usein ulkoisia haasteita, kuten vääristelykampanjat EU:ta ja sen jäsenvaltioita vastaan, jotka edellyttävät lisätoimia; toteaa, että tämän vuoksi on olennaisen tärkeää edistää objektiivista, riippumatonta ja puolueetonta tiedottamista ja samalla käsitellä siihen mediaympäristöön liittyviä oikeudellisia näkökohtia, jossa EU:n välineitä ja toimia käytetään;
- L. toteaa, että kansainvälinen kauppa on EU:n keskeinen väline, jolla edistetään maiden sosiaalista kehitystä ja talouskehitystä sekä puolustetaan ja edistetään ihmisoikeuksia, perusarvoja ja oikeusvaltioperiaatetta;
- M. toteaa, että perussopimusten mukaan kauppapolitiikalla olisi edistettävä unionin ulkoisen toiminnan tavoitteiden saavuttamista, mukaan lukien kestävä kehitys;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruusvälineen (ENI, 15,4 miljardia euroa), liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II, 11,7 miljardia euroa), vakautta ja rauhaa edistävän välineen (IcSP, 2,5 miljardia euroa), demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR, 1,3 miljardia euroa) ja kumppanuusvälineen (PI, 1 miljardi euroa) kautta ohjelmoidun avun määrä on yhteensä 32 miljardia euroa kaudella 2014–2020;
- O. ottaa huomioon, että IPA II -välinettä on käytetty muuttoliikkeen hallintaan;
- P. ottaa huomioon, että EIDHR:n ja erityisesti IcSP:n oikeusperusta on SEUT:n 209 ja 212 artikla ja että niissä kummassakin viitataan SEUT:n 208 artiklaan, jonka mukaan "unionin politiikan päätavoite tällä alalla on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen";
- Q. ottaa huomioon, että komissio on vastuussa näiden välineiden nojalla myönnettävän EU:n avun määrittelystä, suunnittelusta, täytäntöönpanosta, seurannasta ja arvioinnista;

ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinto on vastuussa unionin ulkoisten toimien jatkuvuuden ja johdonmukaisuuden varmistamisesta muun muassa näiden välineiden avulla; ottaa huomioon, että parlamentti on vastuussa demokraattisesta valvonnasta ja toimii toisena lainsäätäjänä yhteispäätösmenettelyissä;

- R. toteaa, että komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan roolin kaksitahoinen luonne tarkoittaa, että tehtävää hoitavalla on oltava keskeinen rooli välineiden nojalla annettavan unionin tuen poliittisessa koordinoinnissa;
- S. ottaa huomioon, että nykyisillä välineillä toteutettavia hankkeita ja avustuksia ei voida arvioida täysin, koska ne ovat alkuvaiheessa; toteaa, että jotkut tavoitteet ovat luonteeltaan laadullisia ja liittyvät sellaiseen lainsäädäntöön ja sellaisiin käytäntöihin ja asenteisiin, joita ei ole helppo mitata määrällisesti;
- T. ottaa huomioon, että komissio toteaa väliarviointikertomuksessaan olevan vaikeaa mitata, miten tuloksellisia välineet kaiken kaikkiaan ovat niille asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, mikä johtuu osittain siitä, että asianmukaisten seuranta- ja arviointijärjestelmien määrittäminen on välinetasolla hankalaa (s. 10); palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuin totesi erityiskertomuksessaan nro 18/2014, että EuropeAidin arviointijärjestelmässä on vakavia puutteita;
- U. ottaa huomioon, että yhteinen täytäntöönpanoasetus sisältää keskeisiä säännöksiä, jotka koskevat kehitysyhteistyön ja kehitysavun tuloksellisuuden periaatteita, kuten avun sidonnaisuuksien purkamista sekä kumppanimaiden omien instituutioiden, järjestelmien ja menettelyjen käyttöä;
- V. ottaa huomioon, että nykyiset hallinnolliset menettelyt merkitsevät mahdollisille tuensaajille usein kohtuutonta hallinnollista taakkaa, minkä vuoksi pienten kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja työmarkkinajärjestöjen on vaikeaa osallistua hankkeiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, sillä niillä ei useinkaan ole tietämystä eikä hallinnollisia valmiuksia esittää tukikelpoisia ja menestyksekkäitä ehdotuksia;
- W. ottaa huomioon, että ulkoisten rahoitusvälineiden perustamisesta annetuissa asetuksissa säädetään täytäntöönpanovallan siirtämisestä komissiolle asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ja että kyseisessä asetuksessa säädetään myös, että komissiota avustaa tässä tehtävässä ENI-, IPA II-, EIDHR-, IcSP-, PI- ja DCI -komiteat;
- X. toteaa, että täytäntöönpanosäädösehdotukset on lähetettävä neuvostolle ja parlamentille samaan aikaan kuin ne lähetetään ENI-, IPA II-, EIDHR-, IcSP-, PI- ja DCI -komiteoiden jäsenille ja että näiden komiteoiden työjärjestyksissä edellytetään, että täytäntöönpanosäädösehdotukset on lähetettävä ENI-, IPA II-, EIDHR-, IcSP-, PI- ja DCI -komiteoiden jäsenille vähintään 20 kalenteripäivää ennen asiaa käsittelevää komitean kokousta; toteaa, että täytäntöönpanosäädösehdotukset olisi siten lähetettävä parlamentille vähintään 20 kalenteripäivää ennen näitä kokouksia ja että näiden ehdotusten hyväksymiseen voidaan tästä säännöstä poiketen soveltaa kirjallisia menettelyjä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa;
- Y. toteaa, että täytäntöönpanosäädösten laatimiseen kuuluu komission sisäinen valmisteluvaihe, johon sisältyy komission sisäinen lausuntokierros ja johon kuuluu

merkittävästi aikaa, yleensä useita kuukausia;

Väliarviointi

1. toteaa, että komission väliarvioinnissa katsottiin, että nykyiset välineet ovat yleisesti ottaen tarkoituksenmukaisia;
2. toteaa, että unionin rahoituksen määrä nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeessa 4 ja sen joustavuuden ja johdonmukaisuuden puute ovat osoittaneet, että unionilla ei ole juurikaan halua olla todellinen maailmanlaajuinen toimija, ja pitää tätä valitettavana; panee kuitenkin merkille, että monissa unionin ulkoisen rahoituksen välineiden piiriin kuuluvissa kumppanimaissa ja aihealueissa on tapahtunut myönteistä kehitystä, mikä osoittaa, että nämä välineet ovat arvokkaita ja tärkeitä;
3. on kuitenkin huolissaan joistakin havainnoista, mukaan lukien poliittisen ohjauksen ja kokonaisvaltaisen vision puuttumisesta, EU:n arvojen ja kumppanuuden periaatteiden epäjohdonmukaisesta täytäntöönpanosta, yhteiskunnalliseen uudistukseen ja oikeuslaitoksen uudistukseen liittyvien tavoitteiden hitaasta tai olemattomasta edistymisestä laajemmassa naapurustossa ja siitä, että vakaa seuranta- ja arviointijärjestelmä puuttuu eikä joustavuutta ole tarpeeksi;
4. pitää valitettavana, ettei ole laadittu yhtä selkeää kehittämissasiakirjaa, jossa selvitettäisiin välineiden välisiä synergioita ja sitä, miten nämä vaikuttavat globaaliin EU:n ulkopoliittiseen kokonaisstrategiaan;
5. on huolissaan siitä, että EU ja sen välineet kohtaavat merkittäviä haasteita, joita ovat muun muassa poliittiset kompromissit arvojen ja oikeuksien edistämisen ja lyhyen aikavälin turvallisuusintressien välillä, uusien toimijoiden ilmaantuminen globaalihallinnan ja kansainvälisten rahoituslaitosten alalla, lukuisat väkivaltaiset maailmanlaajuiset konfliktit eri puolilla maailmaa myös EU:n välittömässä naapurustossa niin idässä kuin etelässä sekä Venäjän yhä aggressiivisemmaksi ja määrätietoisemmaksi käyvä politiikka;
6. panee merkille, että ulkoisia toimia koskeva unionin erityisrahasto perustettiin muuttoliikkeen taustalla vaikuttavien syiden käsittelemiseksi; pitää valitettavana, että unionin talousarvion rahoitusosuudet unionin erityisrahastoihin ja Turkin-pakolaisavun koordinoituvuuteen ovat heikentäneet unionin toiminnan yleistä johdonmukaisuutta, pitkän aikavälin visiota ja vaikutusta; korostaa jälleen kerran, että uudet painopisteet on rahoitettava uusista määrärahoista; pitää erittäin valitettavana, että Turkin julkilausumaa koskevan päätöksentekoprosessin aikana parlamenttia ei kuultu missään vaiheessa virallisesti eikä sen hyväksyntää pyydetty;
7. muistuttaa, että välineiden on oltava täydentäviä ja mukautettavissa paikalliseen tilanteeseen ja niillä on voitava reagoida uusiin ja ennakoimattomiin haasteisiin nopeasti ja tehokkaasti unohtamatta niiden alkuperäisiä tavoitteita;
8. pitää valitettavana, että välineissä ei viitata nimenomaisesti mahdollisuuteen keskeyttää apu, jos avunsaajamaa (erityisesti jos on käytetty avunsaajamaiden epäsuoraa

hallinnointia) ei noudata peruseriaatteita, kuten demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia;

9. ottaa huomioon, että EU:n antama virallinen kehitysapu jää edelleen YK:n tavoitteesta, joka on 0,7 prosenttia BKT:stä; kehottaa siksi lisäämään kehitysavun resursseja, jotta voidaan saavuttaa Agenda 2030:n sitoumukset;

Liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA II)

10. kannustaa pyrkimykseen tehdä IPA II -välineestä strategisesti tärkeämpi pitkällä aikavälillä ja saada se tuottamaan konkreettisia tuloksia avustajakohtaisen suunnittelun ja alakohtaisen lähestymistavan avulla; uskoo, että tällainen lähestymistapa voi auttaa vähentämään valtavaa määrää käyttämättä jääneitä IPA I ja II -välineistä myönnettyjä määrärahoja Turkissa, mikä johtuu avunsaajamaan epäsuoran hallinnoinnin tehottomuudesta sekä heikosta vastaanottokyvystä;
11. on syvästi huolissaan oikeusvaltion ja demokratian heikentymisestä Turkissa, vaikka IPA II -välineestä sille on varattu 4,5 miljardia euroa nykyisen rahoituskehityksen aikana; on tietoinen, että Turkin nykyiset liittymisnäkökulmat lisäävät laajalle levinnyttä epävarmuutta IPA II -välineen arvosta maassa; panee merkille, että IPA II:n varoja on käytetty rahoittamaan ”Turkin julkilausuman” mukaisia sitoumuksia;
12. panee merkille, että IPA II -välineestä myönnetyn pitkän aikavälin tuen avulla aikaansaadun edistymisen taso vaihtelee Länsi-Balkanin maiden välillä; panee merkille, että eräissä tapauksissa IPA II -välineestä myönnetyn avun tulokset ovat jääneet vähäisiksi uudistusten ohjaamisessa erityisesti oikeusvaltion, julkishallinnon ja korruption torjunnan aloilla;
13. ottaa huomioon, että maaohjelmien ja toiminta-asiakirjojen indikaattoreiden laadussa on vielä puutteita;
14. korostaa tarvetta voida keskeyttää IPA II:n varojen maksaminen tai kohdentaa niitä uudelleen tapauksissa, joissa komission tekemässä perusteellisessa analyysissä todetaan, että kumppanimaat ovat järjestelmällisesti jättäneet noudattamatta sitoumuksiaan tai osoittavat voimakasta poliittista taantumista; pitää valitettavana, että systeeminen ja poliittinen toimintakyvyttömyys on aiemmin estänyt tällaisten toimenpiteiden toteuttamista;
15. panee merkille tuloskehityksen; pitää kuitenkin valitettavana, että tulospalkkiot ovat vielä käsittelemättä ja jakamatta; kehottaa tässä yhteydessä lisätoimiin kehityksen parantamiseksi, kun otetaan huomioon myös tapaukset, joissa negatiivisesta tuloksesta seuraa rahoituksen väheneminen;
16. toteaa jälleen, että IPA II on tärkein EU:n liittymistä valmistelevan tuen rahoitusväline keskeisten yhteiskunnallisten, taloudellisten, poliittisten ja institutionaalisten uudistusten rahoittamiseksi ensisijaisilla aloilla maiden mukauttamiseksi EU:n sääntöön; toteaa, että tällaiset uudistukset voivat myös edistää alueellista turvallisuutta pitkällä aikavälillä; pitää myönteisenä IPA II:n entistä strategisempaa suuntautumista, mutta korostaa, että IPA II:sta myönnettävän rahoituksen on oltava kunnianhimoista ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ja sen on vastattava todellisia tarpeita,

velvoitteita ja pyrkimyksiä, jotka ovat yhteydessä liittymisprosessiin ja unionin jäsenyyteen; palauttaa mieliin, että määrärahat olisi käytettävä välinettä koskevien erityisten tavoitteiden mukaisesti;

17. on tietoinen siitä, että IPA II:n kansalaisyhteiskuntaa tukevasta välineestä myönnetään paikallisille kansalaisyhteiskunnan organisaatioille ratkaisevan tärkeää tukea; korostaa kuitenkin, että sitoumukset ovat vähäisiä paikan päällä vallitsevaan todelliseen tarpeeseen nähden; panee tässä yhteydessä merkille, että IPA II:n täydentävyys muista välineistä, erityisesti EIDHR:stä sekä IcSP:stä, toteutettavien toimien kanssa on lisääntynyt; toteaa, että tämä edellyttää lisää koordinoitua suunnittelu- ja ohjelmasuunnitteluvaiheissa;
18. pitää alakohtaista lähestymistapaa oikeana mutta pitää valitettavana hankkeita koskevan selkeän omavastuullisuuden puuttumista ja katsoo tämän johtuvan vastuualueiden pirstoutuneisuudesta; panee merkille, että epäsuora hallinnointi on parantanut yleistä omavastuullisuutta hankkeista mutta on samalla heikentänyt tehokkuutta täytäntöönpanon viivästymisten vuoksi;
19. pitää myönteisinä aloitteita tuloksellisuuden seuraamista ja mittaamista koskevien järjestelmien perustamiseksi, esimerkiksi alojen seurantakomiteaa, sisäisiä ohjeita ja uuden tiedonhallintajärjestelmän (OPSYS) kehittämistä;

Euroopan naapuruusväline (ENI)

20. suhtautuu myönteisesti ohjelmoidun avun muodossa annettavaan tukeen rakenteellisille uudistuksille ja korostaa ENI:n erityisluonnetta, joka mahdollistaa sen, että EU voi suunnitella kumppanimaiden erityistarpeisiin mukautettuja räätälöityjä politiikkatoimia;
21. yhtyy komission arvioon siitä, että naapuruuspolitiikan oma rahoitusväline on ollut konkreettinen osoitus siitä, että EU pitää naapurisuhteita poliittisesti tärkeinä ja haluaa syventää poliittista yhteistyötä ja taloudellista yhdentymistä alueen kanssa ja alueella;
22. toteaa, että nykyiset haasteet ja tarpeet naapurimaissa sekä erot tavoitteiden, intressien ja saatavilla olevien taloudellisten resurssien välillä ovat asettaneet vakavia paineita ENI:n määrärahoille ja henkilöresursseille, ja korostaa, että tarvitaan lisää joustavuutta;
23. on huolissaan siitä, että ENI:n rahoitus on ollut tehottomampaa niissä kumppanimaissa, jotka ovat vähemmän sitoutuneita uudistuksiin, ja se on yhä haasteellista mutta tärkeää poliittisesti arkaluonteisissa tilanteissa ja konfliktitilanteissa, erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevien yhteisten arvojen edistämiseksi; pitää valitettavana, että "enemmän enemmällä" -lähestymistapaa ja kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa ei ole käytetty tehokkaasti, ja maat, jotka selvästi poikkeavat ilmoitetuista sitoumuksistaan ihmisoikeuksiin ja demokraattiseen uudistukseen, ovat saaneet enenevässä määrin rahoitusapua viimeisimmällä ohjelmakaudella;
24. toteaa, että naapurustossa on ollut ennennäkemättömän suuria ongelmia vuodesta 2014 lähtien, sillä pitkään jatkuneiden vanhojen ja uusien ilmaantuvien ongelmien määrä on kasvanut, ja toteaa, että näitä ovat esimerkiksi Krimin niemimaan laitton liittäminen Venäjään sekä Itä-Ukrainan kriisi, Syyrian kriisi, Libyan tilanne, radikalisoituminen ja terrorismi, nuorisotyöttömyys sekä muuttoliikkeen aiheuttama haaste;

25. on huolestunut siitä, että tämä kehitys sekä EU:n ja kumppanimaiden tavoitteiden, intressien ja saatavilla olevat taloudellisten resurssien väliset erot ovat venyttäneet tämän välineen rahoituskapasiteetin äärimmilleen, ja korostaa samalla myös joustavuuden tarvetta;
26. korostaa, että EU:n arvot ja periaatteet, kuten demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeudet sekä tehokkaat, vastuuvolliset ja läpinäkyvät julkiset elimet, edistävät niin naapurimaiden etuja kuin EU:n omia etuja vakauden, turvallisuuden ja vaurauden aloilla; suhtautuu myönteisesti suunnitellun avun yhteydessä annettavaan tukeen rakenteellisille uudistuksille; katsoo, että erilaistamisen periaatteen täytäntöönpanon ansiosta EU on voinut mukauttaa tukensa kumppanimaiden tarpeisiin ja pyrkimyksiin;
27. panee merkille Euroopan naapuruusvälineestä Madad-rahastoon ja Afrikka-hätärahastoon suoritettavat maksut;
28. korostaa, että alueellisten ja kahdenvälisen ohjelmien sekä investointivälineiden välillä tarvitaan voimakkaampaa koordinaatiota, jotta yksityisen sektorin kehitystä voidaan tukea ja edistää paremmin; panee merkille, että yhteiseen ohjelmasuunnitteluun jäsenvaltioiden kanssa liittyvät puutteet ovat kohentuneet hiukan;
29. panee tyytyväisenä merkille, että ENI:stä myönnettyä apua seurataan tulosperusteisella seurantajärjestelmällä; pitää valitettavana, että välineen tasolla ei ole johdonmukaisia seuranta- ja arviointijärjestelmiä;
30. korostaa, että unionin eteläisille ja itäisille läheisille kumppaneille Euroopan naapuruuspolitiikan myötä annettava kauppaan liittyvä tekninen tuki ja taloudellinen apu edistävät merkittävästi kyseisten alueiden demokratiakehitystä; toteaa, että ENI:n varoja voidaan käyttää kaupan helpottamiseen, ja niillä voidaan siten täydentää kaupan helpottamista koskevaan sopimukseen kohdennettua EU:n nykyistä rahoitusta, millä taattaisiin paremmin keskipitkän ja pitkän aikavälin poliittinen vakaus;

Vakautta ja rauhaa edistävä väline (IcSP)

31. toteaa, että IcSP:n ensisijainen lisäarvo on sen nopeus ja joustavuus, kun on kyse konfliktin ratkaisemisesta, samoin kuin se, että sillä on paljon siviilialan toimijoita, joita EU voi ottaa kumppanikseen; palauttaa mieliin, että IcSP on ainoa siviilikonfliktinehkäisyyn, myös sovitteluun, vuoropuheluun ja sovintoon, tarkoitettu EU:n väline;
32. panee merkille vaikeudet tietojen keräämisessä ja tulosten mittaamisessa IcSP:stä toteutettujen toimien yhteydessä ja toteaa, että nämä ovat saattaneet osoittautua haastaviksi siksi, että poliittisten seurausten arviointi on ollut hankalaa ja on ollut vaikea osoittaa, että tulokset ovat välineestä toteutettujen toimien ansiota, kun samaan aikaan on toteutettu muita toimia muista välineistä, ja konfliktialueille pääsy on ollut vaikeaa;
33. toteaa, että tarve ehkäistä ja ratkaista konflikteja ja vastata turvallisuushaasteisiin on lisääntynyt huomattavasti viime aikoina; katsoo, että monissa sodan jälkeisissä kriisimaissa tarvitaan sovintoa, sovittelua ja vuoropuhelua koskevia aloitteita; korostaa, että kriisi- ja konfliktitilanteissa on toimittava nopeasti; korostaa, että kyseisiin

aloitteisiin saatavilla olevia määrärahoja on lisättävä merkittävästi; panee merkille, että IcSP:n muuttamisella marraskuussa 2017 pyrittiin vahvistamaan kolmansien maiden valmiuksia, jotta voidaan edelleen edistää vakautta, turvallisuutta ja kestävä kehitystä; toteaa, että IcSP toimii viimeisenä keinona tai edelläkävijänä muista välineistä rahoitetuille pitkän aikavälin toimille;

34. toteaa, että IcSP on vasta alkuvaiheessa kyberuhkien torjunnassa maailmanlaajuisesti; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota kyberturvallisuuteen myös siten, että laaditaan kaikkiin unionin ulkoisiin toimiin sovellettava johdonmukainen strategia; kehottaa lisäämään määrärahoja, jotka osoitetaan kyberturvallisuuteen vakautta ja turvallisuutta koskevasta välineestä, sillä tämä on oikea väline tällaisiin uhkiin vastaamiseksi;
35. toteaa, että yhteistyö yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan toimien sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden ja tehtävien kanssa samoin kuin EU:n antama humanitaarinen apu ovat lisääntyneet;

Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline (EIDHR)

36. korostaa EIDHR:n maailmanlaajuisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan tarjoamaa lisäarvoa, vaikka sen talousarvio on suhteellisen pieni, ja korostaa kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden merkitystä sen tavoitteen saavuttamisessa ja sen ainutlaatuisuutta, sillä EIDHR on ainoa väline, josta EU voi tukea kansalaisyhteiskunnan toimia riippumatta siitä, puuttuvatko asianomaisen valtion viranomaiset kyseisiin toimiin;
37. toteaa, että kuluvalle kaudella EIDHR:ää on käytetty joustavammin ja täydentävämmin kuin edellisellä kaudella, ja se reagoi nopeammin ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskeviin uusiin kriiseihin; panee tyytyväisenä merkille sen täydentävyyden muista lähteistä myönnetyn rahoituksen kanssa, ja toteaa, että näihin muihin lähteisiin kuuluu esimerkiksi eurooppalainen demokratiarahasto, joka lisää EIDHR:n rahoituksen vaikuttavuutta kiireellisissä tapauksissa; panee tyytyväisenä merkille, että ihmisoikeusaktivisteille myönnetään enemmän rahoitusta, myös EU:n edustustojen tasolla käytettävissä olevan hätärahausten kautta, ja panee tyytyväisenä merkille ihmisoikeuksien puolustajia koskevan mekanismin (ProtectDefenders.eu) perustamisen ja hyvin sujuvan toiminnan; korostaa, että ehdotuspyyntömenettely on pitkä, hankala ja perustuu liikaa kilpailuun;
38. panee merkille kansalaisyhteiskunnan täytäntöön paneman ihmisoikeuksien puolustajia koskevan EU:n mekanismin (ProtectDefenders.eu) hyödyt ja toteaa, että mekanismi on tarjonnut ratkaisevan tärkeää tukea lukuisille ihmisoikeuksien puolustajille; vaatii jatkamaan vastaavien mekanismien tukemista;
39. on huolissaan ihmisoikeuksien ja demokraattisten arvojen valtavirtaistamisessa maantieteellisten ohjelmien välityksellä ilmenneistä ongelmista ja EU:n kansalaisyhteiskunnan organisaatioille antaman tuen vähentymisestä, mikä lisää EIDHR:ään kohdistuvia paineita aikana, jolloin kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuudet kaventuvat kaikkialla maailmassa;

40. katsoo, että EU:n on näytettävä esimerkkiä ja toimittava kunnianhimoisesti ja sisällytettävä demokratiatuki kattavasti kaikkiin ulkosuhteisiinsa; katsoo tämän vuoksi, että demokratian tukemiseen osoitettua rahoitusta on lisättävä vastaavasti, etenkin kun otetaan huomioon nykyiset hyökkäykset demokratiaa vastaan eri puolilla maailmaa; vaatii varmistamaan, että maakohtaisen tukijärjestelmän tavoitteesta 1 myönnettävät määrärahat saavuttavat tehokkaasti ja vaikuttavasti suurimmassa vaarassa olevat ihmisoikeuksien puolustajat; vaatii tässä yhteydessä EU:n edustustoja ottamaan käyttöön kaiken tarvittavan tuen;
41. tietää, että EIDHR:n toimien arviointi on haastavaa, sillä strategisia ja toimintaa koskevia indikaattoreita ei ole; toteaa, että arviointia koskevat haasteet johtuvat myös siitä, että merkittävä osa kansalaisyhteiskunnan organisaatioille ja ihmisoikeuksien puolustajille myönnetystä tuesta maksetaan ymmärrettävästi salassa, jotta voidaan suojella avustuksen saajien henkilöllisyyttä ja turvallisuutta;
42. palauttaa mieliin EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntien tuoman lisäarvon ja toteaa, että tällä alalla EU on maailmanlaajuisessa johtoasemassa; panee tyytyväisenä merkille, että vaalitarkkailuvaltuuskuntien suositusten perusteella lähetetään yhä enemmän seurantavaltuuskuntia;

Kumppanuusväline (PI)

43. korostaa, että kumppanuusväline on erityisesti tarkoitettu sekä EU:n omien ja kolmansien maiden kanssa yhteisten temaattisten etujen ajamiseen että suhteiden luomiseen ja yhteistyön lujittamiseen nykyisten ja uusien strategisten kumppaneiden kanssa; toteaa, että käytännössä kumppanuusvälinettä käytetään viimeisenä keinona ja se otetaan käyttöön, kun sitä pidetään ainoana välineenä, jolla pystytään edistämään EU:n poliittista asialistaa ja torjumaan globaaleja haasteita;
44. toteaa, että verrattuna aiempiin välineisiin kumppanuusvälineen avulla on voitu toimia enemmän yhteistyöhön perustuvilla tavoilla kolmansien maiden kanssa, myös strategisten kumppaneiden ja sellaisten maiden kanssa, jotka eivät enää saa kahdenvälistä kehitysapua, sekä eri kansainvälisillä foorumeilla, mutta katsoo, että poliittisten päätöksentekojen on lisättävä osoittamiaan resursseja, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat täysimääräisesti mukana toimien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa, ja katsoo, että EU:n edustustojen aktiivista roolia toimien nuotoilussa on lisättävä ja että tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden kanssa on lisättävä;
45. kannattaa kumppanuusvälineen tavoitteiden näkyvyyden sekä sitä koskevan tiedon ja ymmärryksen lisäämistä erityisesti unionin toimielimissä;
46. pitää valitettavana, että arviointia haittaa se, että toimien dokumentoinnille ei ole luotu yhteistä tallennuspaikkaa, koska tulosindikaattorikehitys hyväksyttiin niin myöhään, ja useimmat hankkeet ovat luonteeltaan sellaisia, että niillä ei ole loppua;

Yhteinen täytäntöönpanoasetus (CIR)

47. muistuttaa, että unionin ulkoisen rahoituksen välineet ovat monimutkaisia välineitä, joilla unioni tukee ja tehostaa toimintaansa kansainvälisillä foorumeilla, ja että niiden monimutkaista rakennetta koordinoidaan CIR:llä; muistuttaa, että CIR:n on täytettävä

talousarvion valvonnan ja demokraattisen valvonnan kriteerit; pahoittelee, että CIR:n monimutkaisuus ja kilpailua rajoittava luonne ovat haitanneet unionin varojen tehokasta käyttöä ja estäneet nopean reagoinnin uusiin haasteisiin ja kumppaneiden tarpeisiin; pitää valitettavana, että sääntöjen samansuuntaisuus ei ole johtanut avun yhteiseen suunnitteluun välineiden välillä;

48. toteaa, että CIR on annettu, jotta varmistetaan unionin varojen käytön yhdenmukaistaminen, toteuttamisen yksinkertaistaminen, joustavuuden lisääminen, johdonmukaisuus ja yhtenäisyys sekä tehokkuus sekä kitkaton ja täydentävä lähestymistapa kaikkien välineiden täytäntöönpanossa;
49. pitää olennaisena, että parlamentilla on riittävästi aikaa valvoa asianmukaisesti ja huolellisesti täytäntöönpanosäädösehdotuksia; katsoo, että kun otetaan huomioon, miten pitkään täytäntöönpanosäädösehdotuksia valmistellaan ennen kuin ne päätyvät ENI-, IPA II-, EIDHR-, IcSP-, PI- ja DCI -komiteoille, ei ole mitenkään perusteltavissa, että asiakirjojen parlamentille ja neuvostolle toimittamiseen varattua 20 päivän aikarajaa ei noudateta täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen loppuvaiheessa; pitää siksi valitettavana, että 20 kalenteripäivän määräaika ei aina noudateta, ja toteaa sen haittaavan omia valvontaoikeuksiaan; edellyttää, että kaikki täytäntöönpanosäädösehdotukset toimitetaan vähintään 20 päivää etukäteen, ja kehottaa komissiota muuttamaan ENI-, IPA II-, EIDHR-, IcSP-, PI- ja DCI -komiteoiden työjärjestyksiä siten, että 20 päivän määräaika sovelletaan myös toimitettaessa asiakirjoja muihin toimielimiin, millä helpotetaan parlamentin valvontavaltuuksien toteutumista;
50. toteaa, että unionin ulkoisten rahoitustoimien näkyvyys on edelleen vähäinen, ja pitää tätä valitettavana tilanteessa, jossa ulkopuoliset toimijat pyrkivät aktiivisesti heikentämään unionin ulkopoliittikkaa disinformaatiolla;

Suosituksat kaudeksi 2017/2018–2020

51. kehottaa säilyttämään unionin arvot ja oikeudet sekä yleismaailmalliset arvot ja oikeudet kaikkien Euroopan unionin toteuttamien ulkoisten toimien keskiössä;
52. kehottaa lisäämään yhteisvaikutusta ja johdonmukaisuutta kaikkien otsakkeen 4 mukaisten välineiden osalta sekä parantamaan koordinoitua jäsenvaltioiden kahdenvälisen avustusohjelmien kanssa ja mahdollisuuksien mukaan muiden avun antajien kanssa; kehottaa tältä osin komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa vahvistamaan yhteistyötään ja koordinoitua kansalaisyhteiskunnan ja paikallisten toimijoiden kanssa ja täyttämään SEU:n 21 artiklan mukaiset velvoitteensa;
53. kehottaa perustamaan tehokkaat, yhdenmukaiset ja avoimet seuranta- ja arviointijärjestelmät; toistaa, että tällaisilla mekanismeilla voitaisiin seurata konkreettista edistystä ratkaisevan tärkeissä uudistuksiin liittyvissä tavoitteissa naapurimaissa, mikä on erityisen tärkeää siellä, missä kyseiset uudistukset ovat juuttuneet paikoilleen tai muuten viivästyneet;
54. kehottaa perustamaan tehokkaat seuranta- ja arviointimenettelyt ja -järjestelmät, jotka ovat yhdenmukaisia kaikissa välineissä; suosittaa parantamaan avoimuutta perustamalla hankkeista ja toimista keskitetty avoin julkinen tietokanta;

55. korostaa, että kansalaisyhteiskunnan organisaatioille on osoitettava enemmän rahoitusvaroja ja koulutustukea; korostaa, että tarvitaan kiireellisiä toimia kansalaisyhteiskunnan organisaatioille, erityisesti paikallisille kansalaisjärjestöille, aiheutuvien hallinnollisten rasitteiden ja menettelyllisten esteiden vähentämiseksi edelleen; kehottaa luomaan uusia budjettikohtia, joista myönnetään rahoitusta kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden valmiuksien lisäämiseen, jotta voidaan parantaa niiden rahoituksensaantimahdollisuuksia; pitää valitettavana, ettei komission väliarviointikertomuksessa ole otettu esille sitä, etteivät kansalaisyhteiskunnan järjestöt osallistu ulkoisten välineiden ohjelmasuunnitteluun ja täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota valtavirtaistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen strategisemman osallistumisen kaikkiin ulkoisiin välineisiin ja ohjelmiin, kuten sekä neuvosto että parlamentti ovat pyytäneet;
56. kannattaa EU:n toteuttamien toimien ja EU:n myöntämän rahoitusavun suurempaa ja aktiivisempaa tunnetuksi tekemistä ja näkyvyyden lisäämistä;
57. toistaa kantansa, jonka mukaan olisi otettava käyttöön mahdollisuus siirtää enintään 10 prosenttia ENI- ja IPA II -välineiden alkuperäisistä kohdentamattomista määrärahoista, jotta voidaan lisätä valmiutta vastata odottamattomiin tapahtumiin säilyttäen samalla ENI- ja IPA II -välineistä annetuissa asetuksissa asetetut tavoitteet;

Liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA II)

58. tukee SEU:n 21 artiklassa lueteltuja periaatteita ja suosittaa kiinnittämään enemmän huomiota demokraattisten instituutioiden lujittamiseen, korruption torjuntaan ja julkishallinnon uudistuksiin, oikeusvaltion ja hyvän hallinnon vahvistamiseen sekä parantamaan ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien johdonmukaista täytäntöönpanoa; kehottaa myöntämään enemmän tukea liittymisprosessin kannalta merkityksellisillä aloilla toteutettaviin uudistuksiin sekä alueellisen yhteistyön edistämiseen EU:n laajentumispolitiikan täydentämiseksi;
59. suosittaa, että mahdollistetaan varojen siirtäminen kansalaisyhteiskunnalle, jos valtion viranomaiset ovat haluttomia noudattamaan EU:n ilmaisemia tavoitteita tai tekemään välineen tavoitteiden mukaista yhteistyötä; kehottaa komissiota mukauttamaan tai keskeyttämään rahoitus maille, jotka rikkovat vakavasti EU:n perusarvoja, Kööpenhaminan peruskriteerit mukaan lukien; kehottaa keventämään EU:n rahoitusta hakevien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden hallinnollista taakkaa;
60. vaatii parlamentin osallistumista, jos harkitaan rahoituksen keskeyttämistä tai merkittäviä muutoksia alustavien määrärahojen enimmäismäärään;
61. vaatii tuensaajien voimakasta omavastuullisuutta, jonka olisi ulotuttava ohjelmasuunnittelusta aina seurantaan ja tarkastukseen; kehottaa komissiota tarjoamaan kansallisille tarkastusviranomaisille kohdennettua apua menetelmien, suunnittelun, rekrytoinnin, koulutuksen ja valvonnan yhteydessä;
62. suosittaa tukemaan voimakkaammin niitä tuen koordinoinnista vastaavia kansallisia viranomaisia, joiden valmiudet ovat heikot mutta jotka osoittavat poliittista halukkuutta täyttää tavoitteet; pitää valitettavana kyseisten varojen vastaanottoa koskevan avoimuuden puutetta;

63. vaatii suuntaamaan rahoitusta aloille, joilla tulokset ovat todistetusti hyviä, ja välttämään jatkuvia myöhästymisiä, joita on tapahtunut hallinnoitaessa varoja epäsuorasti avunsaajamaan kanssa, pääasiassa Turkissa;
64. kehottaa lisäämään IPA II -välineen näkyvyyttä alueella, kun pidetään mielessä laajentumispolitiikan ratkaisevan tärkeä merkitys EU:lle, esimerkiksi asianmukaisilla kohdennetuilla viestintä- ja tiedotuskampanjoilla kansallisissa, alueellisissa ja paikallisissa tiedotusvälineissä tai tarvittaessa muilla välineillä, ja katsoo, että komission olisi määriteltävä näitä koskevat vähimmäisvaatimukset ja valvonta tiiviissä yhteistyössä tuensaajien kanssa; tukee kohdennettua vastapropagandaa ja strategisia tiedotustoimia erityisesti tapauksissa, joissa EU:n julkisuuskuva ja intressit ovat joutuneet kohteeksi ja niitä pyritään heikentämään;
65. suosittaa, että IPA II -välineen varoja käytetään yritysten ja etenkin pk-yritysten välisten viestintäkanavien luomiseen sekä jäsenvaltioissa että liittymistä edeltävässä vaiheessa olevissa maissa, jotta voidaan luoda vahvoja kauppayhteyksiä kulloistenkin alueiden välille, mikä olisi erittäin hyödyllistä valmisteltaessa tuensaajamaiden pääsyä sisämarkkinoille;
66. toistaa pitävänsä hyödyllisenä sitä, että edistyviä maita palkitaan taloudellisesti hyvästä suoriutumisesta, kuten IPA II -asetuksessa säädetään;
67. katsoo, että joustavuuden yhteydessä ja käytettäessä rahoitusta erityisten kriisitilanteiden käsittelyyn on toimittava välineen keskeisten painopisteiden sekä laajentumisstrategian ja liittymisprosessin peruseriaatteiden mukaisesti, joiden olisi jatkossakin oltava IPA II -välineen keskiössä;
68. kehottaa IPA II -välineen suunnittelu- ja ohjelmasuunnitteluvaiheiden aikana parantamaan koordinoitua ja lisäämään synergioita muista välineistä, eli EIDHR:stä ja IcSP:stä, toteutettavien toimien kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja lisätä täydentävyyttä sekä sisäisesti välineen omien tavoitteiden ja ohjelmien välillä että ulkoisen rahoituksen muiden välineiden suuntaan;

Euroopan naapuruusväline (ENI)

69. korostaa, että tarvitaan ENI:n täytäntöönpanoa koskevaa kokonaisvaltaista strategia-asiakirjaa, jossa tuki linjataan laajempaan poliittiseen kehykseen ja parannetaan koordinoitua muiden välineiden kanssa; korostaa, että ENI:n ohjelmasuunnittelun painopisteisiin olisi sisällytettävä myös sosioekonominen kehitys, nuorisoasiat ja energiavarojen kestävä hallinnointi;
70. pitää valitettavana, että monivuotinen ohjelmasuunnittelu on tehty suurimmalle osalle tuensaajia jo vuoden 2017 aikana, ennen kuin kyseisiä maita koskevat väliarviointit on saatu valmiiksi; palauttaa mieliin, että parlamentti antoi ohjelmasuunnittelua koskevat suosituksensa komission kanssa käydyin strategisen vuoropuhelun aikana huhtikuussa 2017;
71. korostaa, että ENI erillisenä rahoitusvälineenä lisää EU:n poliittista näkyvyyttä ja vipuvaikutusta naapurustossa, niin idässä kuin etelässä;

72. kehottaa säilyttämään määrärahojen osoittamisessa unionin eteläisille ja itäisille naapureille nykyään vallitsevan tasapainon;
73. korostaa vakauden, demokratiakehityksen tukemisen, konfliktien ehkäisemisen ja ratkaisemisen, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamisen, koulutuksen ja sosioekonomisen kehityksen välistä yhteyttä; korostaa sellaisten hankkeiden merkitystä, joilla tuetaan nuorten koulutusta ja työllistettävyyttä;
74. muistuttaa, että kyky vastata haasteisiin nopeammin on tärkeää;
75. korostaa, että naapuruston maiden vakauttamiseen ja kehittämiseen tehtävät investoinnit auttavat myös ratkaisemaan muuttoliikkeen, terrorismin, paikallisten konfliktien ja taloudellisen epävakauden kaltaisia ongelmia, mikä koituu pitkällä aikavälillä koko EU:n hyödyksi;
76. korostaa, että naapuruston haasteiden erityislaatuisuus edellyttää tuensaajien erilaisiin tarpeisiin ja tilanteisiin perustuvaa yhdenmukaista ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa, myös synergioita muiden ulkoisen rahoituksen välineiden kanssa ja unionin politiikkojen välillä; korostaa, että yksi tärkeimmistä tehtävistä on panna nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön assosiaatiosopimukset ja pitkälle menevät ja laaja-alaiset vapaakauppa-alueet sekä kaikki niihin liittyvät uudistukset, ja katsoo, että tämän tueksi on myönnettävä riittävästi unionin varoja;
77. toistaa, että syvempi yhteinen ohjelmasuunnittelu jäsenvaltioiden kanssa on tärkeää, samoin kuin edistymisen yhteisissä analyyseissä, koordinoinnissa ja tuen antajien painopisteitä koskevan yhteisymmärryksen rakentamisessa; kehottaa tuen antajia parantamaan koordinointiaan erityisesti muista unionin välineistä myönnettävien varojen, muiden tuen antajien sekä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, jotta voidaan tukea taloudellista muutosprosessia ja vakautta kumppanimaissa;
78. on huolissaan siitä, että välineen reagoitokyky ja taloudelliset resurssit on kiristetty äärimmilleen; pitää valitettavana, että omaa asiantuntemusta poliittisten ja geopoliittisten riskien analysoinnissa ei ole otettu riittävästi huomioon suunnitteluvaiheessa;
79. on siis sitä mieltä, että alustavien määrärahojen lisääminen säädösmuutoksella saattaa olla tarpeen ottaen huomioon nykyiset haasteet EU:n naapurialueilla;
80. toteaa, että ENI:stä myönnettävien määrärahojen tavoitteissa on pysyttävä, kun kyseisiä määrärahoja ohjataan toisiin järjestelyihin, kuten erityisrahastoihin, ja että parlamentaarinen valvonta on tarpeen eikä sitä saa koskaan kiertää;
81. kehottaa ottamaan kansalaisyhteiskunnan tiiviimmin mukaan tarpeiden yksilöimiseen;
82. kehottaa hyödyntämään täysimääräisesti ehdollisuutta ja kannustimiin perustuvia mekanismeja, joilla tuetaan poliittisia ja taloudellisia uudistuksia silloin, kun niitä tarvitaan, ja jotka liittyvät uudistuksiin ja strategiaan tavoitteisiin; pitää valitettavana, että ENI:llä ei ole onnistuttu tarjoamaan riittävästi kannustimia maille, jotka eivät ole halukkaita osallistumaan poliittisiin uudistuksiin; kehottaa tehostamaan ENI:n seurantaa välineen tasolla;

83. on huolissaan EU:n rahoittamien humanitaaristen avustusten hävittämisestä ja takavarikoimisesta kolmansissa maissa; kehottaa toteuttamaan lisätoimia unionin strategisen viestinnän ja näkyvyyden parantamiseksi naapurimaissa;

Vakautta ja rauhaa edistävä väline (IcSP)

84. kehottaa pyrkimään määrätietoisemmin lisäämään IcSP:n vaikutuksia kumppanien ja kansainvälisten järjestöjen kanssa käytävien säännöllisten strategisten vuoropuhelujen välityksellä; pyytää tässä yhteydessä varmistamaan muiden merkittävien tuen antajien myöntämän yhteisrahoituksen, joka tukee asianomaisten toimien tuloksia;
85. kehottaa parantamaan strategista kehystä sekä IcSP:stä ja muista välineistä toteutettujen ja muiden toimijoiden toteuttamien jatkotoimien välistä synergiaa;
86. kehottaa lisäämään muiden kansainvälisten järjestöjen, hallitusten ja unionin toimielinten välistä yhteistyötä uusien uhkien torjumisessa, esimerkiksi hybridikonflikteissa ja tietoverkkoturvallisuuden alalla, missä voitaisiin hyödyntää Euroopan unionin verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) asiantuntemusta;
87. suosittaa käyttämään IcSP:n välitysvälineitä strategisemmin paitsi konflikteihin, joiden vaikutus on paikallinen, myös rauhanprosessin ja vuoropuhelun tukemiseen sellaisissa nykyisissä tai uusissa konflikteissa, joilla on maailmanlaajuista merkitystä, ja vaatii, että on saatava parempia varhaisvaroitusjärjestelmiä ja konfliktien analysointivälineitä, joilla ennaltaehkäisyä ja rauhan rakentamista voidaan parantaa;
88. korostaa, että tästä eteenpäin unioni voi tällä välineellä rahoittaa koulutustoimia ja eittappavien tarvikkeiden (kuten atk-järjestelmien, sairaaloiden jne.) toimituksia kolmansien maiden asevoimille, jotta voidaan vastata kiireellisiin sekä lyhyen ja keskipitkän aikavälin tarpeisiin pyrittäessä saavuttamaan kestävän kehityksen tavoitteet;

Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline (EIDHR)

89. korostaa, että demokratian ja ihmisoikeuksien tukeminen ja edistäminen kolmansissa maissa on ratkaisevan tärkeää ja tähän kuuluu myös ihmisoikeuksien puolustajien suojelu riippumatta siitä, puuttuvatko asianomaisten valtion viranomaiset asiaan;
90. panee merkille EIDHR:n vaikutuksen ja merkityksen tässä yhteydessä, sillä se toimii kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien kavetessa; muistuttaa, että ihmisoikeuksiin ja demokratiaan tarvitaan jatkuvasti kohdennettua rahoitusta eikä sen määrää saa vähentää; kehottaa lisäksi harkitsemaan ihmisoikeuksien puolustajille myönnettävän hätärahoituksen lisäämistä sekä kyseisten määrärahojen saatavuuden tehokasta tunnetuksi tekemistä;
91. muistuttaa, että EIDHR:n soveltamisalaa ei saisi rajoittaa eikä sitä tulisi käyttää välineenä, jolla pelkästään paikataan muiden välineiden jättämiä aukkoja, vaan demokratian ja ihmisoikeuksien edistämisen olisi oltava itsessään selkeä ja strateginen päämäärä;
92. vaatii komissiota etsimään ratkaisuja kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien kapenemiseen sekä lisääntyneisiin ihmisoikeuksien loukkauksiin ja tukahduttamiseen

esimerkiksi lisäämällä saatavilla olevia määrärahoja sellaisiin maailmanlaajuisiin ohjelmiin, joilla reagoidaan erilaisiin tilanteisiin, kuten ihmisoikeuksien puolustajia koskevaan unionin mekanismiin (ProtectDefenders.eu); kehottaa EU:ta edelleen rahoittamaan ihmisoikeuksien puolustajia, erityisesti vaarassa olevia, ja kansalaisyhteiskuntaa sekä syrjäytyneitä ryhmiä, kuten naisia, alkuperäiskansoja, romaneja, hlbt-henkilöitä, vammaisia henkilöitä, lapsia ja ikääntyneitä;

93. suosittaa lisäämään strategista suunnittelua, johon liittyy EU:n viranhaltijoiden poliittinen ohjeistus ja johdonmukaisuus muiden välineiden kanssa, erityisesti maissa, joissa ihmisoikeuksien ja demokraattisten normien tilanne on heikentymässä, maailmanlaajuisen liberalismien vastaisen suuntauksen torjumiseksi;
94. korostaa, että on tärkeää keskittyä kansainvälisesti merkittäviin temaattisiin aiheisiin, jotka voivat tukea lyhyellä, keskipitkällä ja/tai pitkällä aikavälillä ihmisoikeuksien sekä kansainvälisen oikeusvaltioperiaatteen ja oikeuden globalistumista; kehottaa lisäämään EIDHR:n tukea useisiin uusiin temaattisiin aiheisiin, erityisesti korruption torjuntaan, yritysten ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, ympäristöä koskeviin oikeuksiin ja muuttajien oikeuksiin;
95. panee tyytyväisenä merkille tuen kansainvälisille ja alueellisille ihmisoikeus- ja vastuumekanismeille, esimerkiksi YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistolle ja kansainväliselle rikostuomioistuimelle;
96. suosittaa jatkamaan toimia kuolemanrangaistuksen poistamiseksi maailmanlaajuisesti;
97. toistaa, että komissio on sitoutunut tukemaan jatkossakin kansalaisyhteiskuntaa ja edistämään kansalaisyhteiskunnan organisaatioille suosiollisempaa ympäristöä kumppanimaissa; korostaa, että tarvitaan kiireellisiä toimia myös paikallisten kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kohtaamien byrokraattisten esteiden vähentämiseksi edelleen; kannustaa EU:n edustustoja etsimään aktiivisesti ihmisoikeuksien puolustajia ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioita, jotka työskentelevät arkaluontoisten asioiden parissa ja tarvitsevat rahoitusta, julkaisemaan ehdotuspyyntöjä paikallisilla kielillä ja sallia hakijoiden esittää hanke-ehdotuksia näillä kielillä, mikä myös vahvistaisi paikallista omavastuullisuutta ja pitkäaikaista sitoutumista hankkeisiin;
98. kehottaa painottamaan voimakkaammin EIDHR:stä rahoitettujen toimien kestävyyttä erityisesti vaalitarkkailuvaltuuskuntien yhteydessä, sillä niissä on runsaasti parantamisen varaa tietämyksen siirrossa paikallisille toimijoille ja suositusten täytäntöönpanon seurannassa; kehottaa koordinoimaan vaalitarkkailuvaltuuskuntien suunnitelmia paremmin parlamentin vaalitarkkailutoiminnan kanssa;
99. kehottaa komissiota myöntämään rahoitusta hankkeisiin, joilla puututaan valvontateknologian lisääntyvään väärinkäyttöön ja pakkokeinoja käyttävien hallitusten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden verkkohyökkäyksiin;
100. kehottaa ottamaan käyttöön seuranta- ja valvontajärjestelmiä, joihin myös ihmisoikeuksien puolustajat osallistuvat;

101. kannustaa koordinointiin vapautta ja rauhaa edistävän välineen kanssa toteutettaessa toimia, joilla ehkäistään rikoksia ihmisyyttä vastaan, sotarikoksia ja kansanmurhia;

Kumppanuusväline (PI)

102. pitää myönteisenä keskittymistä unionin strategiaan etuihin;

103. suosittaa hyödyntämään kumppanuusvälineen käytössä olevia niukkoja varoja strategisemmin ja yhdennetympin varmistamalla, että kaikki voivat antaa panoksensa ja että kaikki komission yksiköt ja Euroopan ulkosuhdehallinto määrittävät toimet tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, ja korostaa riittävin määrärahojen varustetun kumppanuusvälineen merkitystä unionin arvojen ja etujen puolustamiselle jo ennakolta tilanteessa, jossa transatlanttinen yhteisymmärrys heikkenee ja sellaisia keskitulotason maita, joiden strateginen merkitys kasvaa nopeasti, on yhä enemmän esimerkiksi Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa;

104. suosittaa arvioimaan uudelleen maantieteellisiä määrärahoja seuraavassa monivuotisessa suunta-antavassa ohjelmassa, jotta ne voidaan mukauttaa haasteisiin; kehottaa tässä yhteydessä ulottamaan yhteistyön muihin kuin strategiaan kolmansiin maihin, esimerkiksi keskitulotason maihin, joita ei nykyään oteta riittävästi huomioon;

105. suosittaa parempaa yhteensovittamista yhteisen täytäntöönpanoasetuksen tavoitteiden ja laaja-alaisen aiheiden kanssa;

106. suosittaa saattamaan valmiiksi seuranta- ja valvontajärjestelmän samoin kuin asiaa koskevat laadulliset indikaattorit;

107. katsoo, että kumppanuusväline voi olla merkittävä keino vapaakauppasopimusten täytäntöönpanon tukemiseen, erityisesti siten, että tuetaan sisäisten neuvoo-antavien ryhmien työtä; korostaa, että on arvioitava varojen käyttöä ja jakautumista sekä kumppanuusvälineen ja EU:n vienninedistämisohjelmien (EU Gateway / Business Avenues) vaikuttavuutta, millä täydennettäisiin jäsenvaltioiden toimivaltaa ulkomaankaupan edistämiseksi;

108. toteaa, että kumppanuusvälineen yhtenä tavoitteena on julkisuusdiplomatia, jolla voidaan lisätä unioniin kuulumattomien maiden luottamusta ja ymmärrystä EU:n politiikkaa kohtaan; korostaa kansalaisyhteiskunnan osallistumisen olevan erittäin tärkeää ja pitää myönteisenä, että kolme miljoonaa euroa kohdennetaan tukemaan kansalaisjärjestöjen osallistumista sisäisiin neuvoo-antaviin ryhmiin;

Yhteinen täytäntöönpanoasetus (CIR)

109. suosittaa hyödyntämään paremmin yhdenmukaistettuja sääntöjä mahdollisilla yhteisillä ehdotuspyynnöillä ja parantamalla yhteistyötä komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa;

110. kehottaa sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen CIR:n säännöksiin;

111. kehottaa tehostamaan toimia unionin ulkoisen rahoituksen näkyvyyden parantamiseksi kattavalla ja johdonmukaisella viestintästrategialla, joka sisältää toimia disinformaation

torjumiseksi; kehottaa ottamaan käyttöön ehdollisuutta koskevia mekanismeja ja soveltamaan niitä täytäntöönpanosta vastaaviin kumppaneihin, jos unionin näkyvyyden lisäämiseksi tarkoitettuja toimia ei noudateta;

112. muistuttaa, että kuten CIR:ssä korostetaan, kehitysyhteistyön ja kehitysavun tuloksellisuuden periaatteet ovat olennaisen tärkeitä ulkoisissa toimissa, ja kehottaa komissiota pitämään näistä periaatteista kiinni kaikissa toimenpiteissä, joita se toteuttaa väliarviointikertomuksen johdosta;
113. katsoo, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden käytettävyyden yhteydessä olisi otettava huomioon EU:n pk-yritykset soveltamalla yksinkertaisempaa ja käyttäjäystävällisempää sääntelyä, jolla voidaan edistää varojen mutkattomampaa käyttöä ja auttaa samalla pk-yrityksiä kerryttämään kansainvälistä kokemusta; pyytää komissiota arvioimaan pk-yritysten kansainvälistymisen edistämiseen tarkoitettujen nykyisten välineiden johdonmukaisuutta unionin muiden pk-yrityksiä tukevien välineiden, kuten yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME), kanssa sekä toissijaisuusperiaatteen, päällekkäisyyden välttämisen ja jäsenvaltioiden ohjelmia koskevan täydentävyyden kannalta; kehottaa komissiota antamaan ajoissa ehdotuksia näiden ohjelmien väliarviointia varten, jotta voidaan parantaa niiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta; korostaa, että on parannettava pk-yrityksille suunnattua tiedottamista olemassa olevista välineistä, etenkin kansallisella tasolla;

Vuoden 2020 jälkeinen rakenne

114. vaatii, että ulkosuhteiden välineiden rahoitus saatetaan vastaamaan kunnianhimoisia ulkoisia toimia ja että lisätään määrärahoja, jotka liittyvät unioniin maailmanlaajuisena toimijana, ja samalla huolehditaan siitä, että toimet perustuvat jatkossakin arvoihin ja perus- ja ihmisoikeuksiin sekä periaatteisiin; toistaa, että EU:n ulkoiset toimet ovat myös EU:n kansalaisten yhteisten etujen mukaisia;
115. korostaa, että jos Yhdistynyt kuningaskunta eroaa Euroopan unionista, ulkoiseen toimintaan tarkoitettujen määrärahojen nykyistä osuutta olisi kasvatettava tai se olisi ainakin säilytettävä nykyisellä tasolla, ja nykyisiin välineisiin, politiikkoihin ja painopisteisiin olisi sovellettava samaa logiikkaa;
116. muistuttaa, että nykyistä rakennetta on uudistettava, jotta voidaan lisätä vastuuvollisuutta, avoimuutta ja julkista valvontaa sekä lisätä tehokkuutta, johdonmukaisuutta ja reagointikykyä sekä tehokkuutta ja joustavuutta; katsoo, että uudistuksella voitaisiin myös lisätä kustannustehokkuutta, vähentää päällekkäisyyksiä ja eri toimijoiden ja komission yksiköiden välisiä eturistiriitoja ja auttaa käsittelemään tämänhetkisiä haasteita, jotka liittyvät strategiseen suunnitteluun, ohjelmasuunnitteluun ja toteutukseen;
117. palauttaa mieliin Euroopan parlamentin keskeisen roolin seuraavaa rahoituskehystä koskevan asetuksen toisena lainsäätäjänä; toistaa olevansa valmis yhteistyöhön komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja neuvoston kanssa ulkoisen rahoituksen välineiden rakenteen optimoimiseksi; painottaa kuitenkin, että jos välineiden rakennetta muutetaan, tavoitteena olisi aina oltava avoimuuden, vastuuvollisuuden, tehokkuuden, johdonmukaisuuden sekä joustavuuden lisääminen; korostaa, että näitä tavoitteita ei voida saavuttaa ilman hallintorakennetta, jonka mahdollistaa poliittisen

valvonnan, perustuu strategiaan ja on osallistava ja vastuullinen; korostaa, että parlamentti ei hyväksy välineisiin mitään sellaista uudistusta, jossa ei ole vakaata hallintorakennetta; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa ehdottamaan välineiden uudistamiseksi suunnitelmaa, joka sisältää tällaisen hallintorakenteen; korostaa eroja väliarvioinnin tulosten ja komission nykyisen rakenteen uudistamiseksi tekemien ehdotusten välillä; korostaa lisäksi, että on varmistettava kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin suorittama tarkka demokraattinen ja avoin valvonta;

118. kehottaa integroimaan unionin erityisrahastot ja välineet paremmin talousarvioon, jotta lisättäisiin ulkoisen rahoituksen välineiden avoimuutta ja demokraattista valvontaa; palauttaa mieleen, että varainhoitoasetuksen¹ viimeisimmässä tarkistuksessa sovittiin, että parlamenttia ja neuvostoa kuullaan etukäteen ennen uuden aihekohtaisen erityisrahaston perustamista; kehottaa lisäksi komissiota toimittamaan parlamentille yksityiskohtaiset tiedot kaikista merkittävistä määrärahojen autonomisista siirtoista tai vapauttamisista otsakkeessa 4;
119. korostaa, että myös EU:n edustustot voisivat yhdessä jäsenvaltioiden kanssa auttaa pk-yrityksiä käyttämään näitä rahoitusvälineitä, jotta voidaan luoda keskipitkän aikavälin suhteita EU:n yritysten ja tuensaajamaiden talouksien välille;
120. korostaa, että mitään yhteistä välinettä ei voi olla ilman, että siihen sisällytetään selkeät ja eriytetyt talousarviot ja määrärahat EU:n ulkoisen toiminnan eri päämääriä, tavoitteita ja prioriteetteja varten, mukaan lukien demokratia, ihmisoikeudet, oikeusvaltio, kansalaisyhteiskunnan tukeminen, konfliktien ratkaiseminen, hauraat valtiot, kehityspolitiikka ja köyhyyden poistaminen, taloudellinen ja sosiaalinen kehitys ja tuki maille, jotka ovat unioniin liittymisen eri vaiheissa, ja unionin naapuruston maille;
121. arvostaa unionin sitoutumista esimerkiksi ihmisoikeuksiin, demokratiaan ja kansalaisyhteiskunnan tukemiseen ja arvostaa myös nykyisten välineiden erilaisia tavoitteita ja päämääriä sekä näiden välineiden poliittista ja strategista arvoa; korostaa, että uudistus ei saisi vesittää minkään välineen poliittisia tavoitteita; ymmärtää ENI:n, IPA II:n ja EIDHR:n tavoitteisiin ja toteuttamiseen liittyvät erityispiirteet ja katsoo näin ollen, että niiden olisi säilyttävä riippumattomina strategisten ja poliittisten näkökohtien vuoksi;
122. muistuttaa, että vuodesta 2006 lähtien EIDHR on edustanut konkreettisesti unionin sitoutumista demokratian ja ihmisoikeuksien tukemiseen ja edistämiseen kolmansissa maissa, ja sen avulla unioni on voinut ilman hallitusten sekaantumista osallistua rekisteröityjen ja rekisteröimättömien valtiosta riippumattomien järjestöjen tukemiseen ja toimia aloilla, joita unionin jäsenvaltiot eivät välttämättä kata;
123. korostaa, että olisi asetettava yhteisiä tavoitteita, mihin kuuluu myös tarve kehittää oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa ja valtavirtaistaa ihmisoikeudet ja toteuttaa näin SEU:n 21 artiklaa, jonka mukaan unioni pyrkii lujittamaan demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota, mikä on sen ulkosuhteiden tavoite;

¹ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

124. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota varmistamaan, että kumppanimaille tiedotetaan uudistuksista selkeästi;
125. kehottaa luomaan vakaat yhdenmukaiset arviointi- ja valvontamenettelyt, joiden avulla voidaan tehdä laadullinen ja määrällinen analyysi ja seurata edistymistä EU:n eri välineiden kautta antamalle rahoitukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa;
126. korostaa, että pitkäaikaisen rahoituksen ennakoitavuus on varmistettava ja kiinteitä määriä on voitava käyttää joustavasti; muistuttaa, että joustavuus edellyttää mahdollisuutta siirtää varoja eri määrärahojen välillä; muistuttaa, että ulkoisen toiminnan tavoitteisiin tarkoitettuja varoja ei voida kohdentaa uudelleen muihin tavoitteisiin, esimerkiksi maahanmuuton hallintaan ja sisäiseen turvallisuuteen; korostaa, että olisi otettava käyttöön mahdollisuus siirtää kohdentamattomia määrärahoja koko ulkoisen toiminnan välineiden talousarvion sisällä, kuitenkin enintään 10 prosenttia kunkin välineen alkuperäisistä määrärahoista, joustaviin ja/tai kiireellisiin toimiin säilyttäen kuitenkin välineen poliittiset tavoitteet;
127. korostaa, että maakohtainen tuki ei saisi olla riippuvaista EU:n kanssa tehdyistä muuttoliikesopimuksista ja että rahoitusta ei saa siirtää köyhiltä mailta ja alueilta Eurooppaan tulevien muuttajien alkuperämaille tai kauttakulkumaille vain sillä perusteella, että ne sijaitsevat muuttoreitillä;
128. muistuttaa, että tuensaajilla on nykyisin vaikeuksia saada rahoitusta näistä välineistä; kehottaa yksinkertaistamaan menettelyitä, keventämään hallinnollista taakkaa ja mahdollisuuksien mukaan hyväksymään yhdenmukaistettuja menetelmiä mukana olevia komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon yksiköitä varten ja perustamaan keskitetyn palvelupisteen EU:n rahoitusta hakeville organisaatioille ja käyttämään digitaalisia ratkaisuja mahdollisuuksien mukaan, jotta voidaan virtaviivaistaa hallintoa ja vähentää byrokraattista taakkaa heikentämättä kuitenkaan talousarvion valvontaa, jäljitettävyyttä ja valvontaa;
129. korostaa, että kaikkien komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi työskenneltävä yhdessä, jotta EU:n ulkoinen rahoitus perustuisi politiikkaan eikä välineisiin ja jotta voidaan estää eroavuudet, epäjohtamukaisuudet, tarpeettomat kustannukset, päällekkäisyydet ja tietotaidon tuhlaaminen ja saavuttaa yhteiset päämäärät ja tavoitteet, jotka koskevat koko EU:n ulkoista toimintaa;
130. korostaa, että tarvitaan lisää strategista poliittista ohjausta ja kokonaisvaltaista strategiaa ja siihen liittyviä asiakirjoja, jotka on kehitetty ja jotka jaetaan yhdessä kaikkien asianomaisten komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa ja joiden hallinnoinnista ja seurannasta vastaa hallintorakenne, joka on vielä luomatta, ja joissa vahvistetaan EU:n ulkoisen toiminnan tavoitteet tulevalle jaksolle ja se, millä tavalla välinettä käytetään näiden saavuttamiseksi; kehottaa käyttämään sekä sisäisiä että ulkopuolisia asiantuntijoita näiden tavoitteiden ja päämäärien asettamiseksi; suosittaa, että kaikkeen ohjelmasuunnitteluun sisällytetään konfliktiriskianalyysi, talouspoliittinen analyysi sekä riskinarviointi ja lievennystoimenpiteitä, joita voidaan käyttää joustavasti uudelleen tapauksissa, joissa kyseiset riskit toteutuvat;

131. kehottaa selvittämään keinoja lisätä koordinointia ja johdonmukaisuutta unionin jäsenvaltioiden ulkoista rahoitusta koskevien toimien kanssa, myös lisäämällä yhteistä ohjelmasuunnittelua;
132. kehottaa parantamaan valtiosta riippumattomien järjestöjen rahoitusmahdollisuuksia selkeyttämällä mahdollisuuksia yhteisrahoitukseen ja lisäämään niitä, tarjoamalla monivuotisia kumppanuuksia ja varmistamalla toimien kestävyys;
133. kehottaa parantamaan vaatimuksia nopeampaan päätöksentekoon, jotta voidaan kehittää EU:n valmiuksia reagoida nopeasti muuttuviin tapahtumiin;
134. korostaa, että on tärkeää parantaa unionin ulkoisen toiminnan näkyvyyttä ja lisätä tietoisuutta siitä ja unionin vaikutuksesta eri puolilla maailmaa esimerkiksi unionin strategisen viestinnän työryhmää käyttämällä; kehottaa pitämään tätä politiikan tavoitteena; korostaa tämän vuoksi, että EU:n edustustoissa tarvitaan kiireesti maa- ja/tai aluekohtaista strategista viestintää ja että EU:n edustustojen ja jäsenvaltioiden välistä koordinointia ja tiedonvaihtoa on parannettava;
135. korostaa, että EU:n edustustoilla on ratkaiseva rooli paikallisten ohjelmien suunnittelussa, suunnittelun valvonnassa, mahdollisessa varojen maksamisessa ja tuensaajien määrittämisessä ja erityisesti kun on kyse ihmisoikeuksien puolustajista ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioista, jotka toimivat herkillä alueilla; toistaa, että EU:n edustustot eivät voi olla yksin vastuussa rahoituspäätöksistä, ottaen huomioon niiden työn ja aseman kolmansissa maissa;
136. korostaa, että asianomaisten maiden kansalaisyhteiskunnat on otettava tiiviisti mukaan välineiden ohjelmasuunnitteluun, jonka on perustuttava mahdollisimman pitkälle hajautettuun yhteistyöhön suunnittelussa, käyttöönotossa ja täytäntöönpanossa, jotta voidaan luoda vakaita ja kestäviä kumppanuuksia, vastata kansalaisten erityistarpeisiin ja ottaa huomioon asianomaisten kansalaisten sosiaaliset tilanteet;
137. palauttaa mieliin, että paikoin EU:n poliittiset tavoitteet ja päämäärät, kuten ihmisoikeudet, oikeusvaltio ja kehitys, hyötyvät enemmän siitä, että ruohonjuuritason organisaatioille maksetaan useita pienempiä avustuksia kuin että koko avustus maksettaisiin yhdelle tuensaajalle;
138. korostaa enemmän- ja ehdollisuusperiaatteiden merkitystä; katsoo, että on säädettävä tiukempia ehdollisuusmekanismeja, joiden mukaisesti annettava suora budjettituki valtion viranomaisille tai hallintoelimille ja valtiosta riippumattomille toimijoille voidaan keskeyttää tai mahdollisuuksien mukaan ohjata uudelleen kansalaisyhteiskunnalle, jos ne eivät noudata tai täytä hajautetun rahoituksen tavoitteita tai rikkovat oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia;
139. vaatii noudattamaan avoimuutta, vastuuvollisuutta, tarkasteluvaatimusta, kehitysavun täydentävyyttä ja tuloksellisuutta koskevia periaatteita sekä voimakkaita ympäristö-, ihmisoikeus- ja sosiaalisia takeita käytettäessä kehitysapua yksityisen sektorin investointien houkuttelemiseen;

140. pyytää komissiota harkitsemaan, että kolmansien maiden ja etenkin kehitysmaiden kanssa tehtävää yhteistyötä ja teknistä apua koskevien ulkoisen rahoituksen välineiden varoja kohdennetaan edistämään liittymistä Wassenaarin järjestelyyn, Australian ryhmään, ohjusteknologian valvontajärjestelyyn ja ydinalan viejäm maiden ryhmään, sekä ehkäisemään ihmisoikeusloukkauksia, kun otetaan huomioon käynnissä oleva kaksikäyttöasetuksen uudelleen laatiminen;
141. korostaa, että tulevat rakenteet edellyttävät asianmukaista valvontaa, avoimuutta, oikeutta valvoa täytäntöönpanoa, mukaan lukien parlamentin voimakkaampi strateginen panos ja parlamentin suorittama täytäntöönpanon valvonta, delegoitujen säädösten käyttöä temaattisten painopisteiden tarkistamisessa, jos ne sisältyvät säädösten liitteisiin, ja merkittävien lisätekiöiden, kuten strategisten ja monivuotisten ohjelma-asiakirjojen, hyväksymistä;
142. on vakuuttunut siitä, että vuoden 2020 jälkeisissä ulkoisen rahoituksen välineissä on noudatettava talousarvion totuudellisuuden ja yhtenäisyyden periaatteita;
143. katsoo, että väliarvioinnin ja talousarvion valvontaprosessien olisi oltava riittävän tarkkoja ja avoimia, jotta voidaan varmistaa, että rahoitus käytetään mahdollisimman tarkkaan, ja tehdä tarvittavat muutokset hyödyntämisvalmiuden parantamiseksi tarvittaessa;
- o
- o o
144. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle ja neuvostolle.

21.2.2018

KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ulkoasiainvaliokunnalle

EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpanosta: vuoden 2017 väliarviointi ja tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen
(2017/2280(INI))

Valmistelija(*): Linda McAvan

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014¹,
- ottaa huomioon unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2014²,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n suhtautumisesta kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunta: Euroopan sitoutuminen kestävän kehityksen tukemiseen”³,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2017 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle: ”Ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä koskeva väliarviointikertomus” (COM(2017)0720),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 18/2014

¹ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.

² EUVL L 77, 15.3.2014, s. 95.

³ EUVL C 208, 10.6.2016, s. 25.

”EuropeAidin arviointijärjestelmä ja tulospainotteinen seurantajärjestelmä”,

- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 182/2011¹,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen komitean (DCI-komitea) työjärjestyksen,
- A. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetussa asetuksessa säädetään täytäntöönpanovallan siirtämisestä komissiolle asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ja että kyseisessä asetuksessa säädetään myös, että komissiota avustaa tässä tehtävässä DCI-komitea;
- B. toteaa, että täytäntöönpanosäädösten laatimiseen kuuluu komission sisäinen valmisteluvaihe, johon sisältyy komission sisäisen lausuntokierros ja johon kuluu merkittävästi aikaa, yleensä useita kuukausia;
- C. toteaa, että täytäntöönpanosäädösehdotukset on lähetettävä neuvostolle ja parlamentille samaan aikaan kuin ne lähetetään DCI-komitean jäsenille ja että DCI-komitean työjärjestyksen 3 artiklassa edellytetään, että täytäntöönpanosäädösehdotukset on lähetettävä DCI-komitean jäsenille vähintään 20 kalenteripäivää ennen asiaa käsittelevää komitean kokousta;
- D. toteaa, että täytäntöönpanosäädösehdotukset olisi siten lähetettävä parlamentille vähintään 20 kalenteripäivää ennen DCI-komitean kokousta ja että näiden ehdotusten hyväksymiseen voidaan tästä säännöstä poiketen soveltaa kirjallisia menettelyjä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa;
- E. ottaa huomioon, että komissio toteaa väliarviointikertomuksessaan, että ulkoiset välineet ovat tällä hetkellä yleisesti ottaen tarkoituksenmukaisia;
- F. ottaa huomioon, että komissio toteaa väliarviointikertomuksessaan olevan vaikeaa mitata, miten tuloksellisia välineet kaiken kaikkiaan ovat niille asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, mikä johtuu osittain siitä, että asianmukaisten seuranta- ja arviointijärjestelmien määrittäminen on välinetasolla hankalaa (s. 10); palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuin totesi erityiskertomuksessaan nro 18/2014, että EuropeAidin arviointijärjestelmässä esiintyy vakavia puutteita;
- G. ottaa huomioon, että yhteinen täytäntöönpanoasetus sisältää keskeisiä säännöksiä, jotka koskevat kehitysyhteistyön ja kehitysavun tuloksellisuuden periaatteita, kuten avun sidonnaisuuksien purkamisen sekä kumppanimaiden omien instituutioiden, järjestelmien ja menettelyjen käytön;
- H. ottaa huomioon, että EU on tunnustanut kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa solmittavien kumppanuuksien tärkeyden ulkosuhteissa; toteaa, että tähän sisältyy kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osallistuminen ulkoisten välineiden

¹ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

ohjelmasuunnitteluun ja täytäntöönpanoon; toteaa, ettei tällainen strategisempi osallistuminen ole vielä toteutunut;

1. muistuttaa, että unionin ulkoisen rahoituksen välineet ovat monimutkaisia välineitä, joilla unioni tukee ja tehostaa toimintaansa kansainvälisillä foorumeilla, ja että monimutkaisuutta koordinoidaan yhteisellä täytäntöönpanoasetuksella, jolla varmistetaan kitkaton ja täydentävä lähestymistapa kaikkien välineiden täytäntöönpanossa;
2. toteaa, että komissiolla on vaikeuksia tavoitteiden saavuttamisen mittaamisessa; palauttaa tässä yhteydessä mieliin Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessaan nro 18/2014 ”EuropeAidin arviointijärjestelmä ja tulospainotteinen seurantajärjestelmä” esittämät huomautukset; kehottaa komissiota käyttämään tämän tilaisuuden hyväkseen parantaakseen sen arviointi- ja seurantajärjestelmää tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti; korostaa, että EU:n kehitysohjelmia käsittelevissä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksissa on päädytty enimmäkseen myönteisiin tuloksiin;
3. muistuttaa, että kuten yhteisessä täytäntöönpanoasetuksessa korostetaan, kehitysyhteistyön ja kehitysavun tuloksellisuuden periaatteet ovat olennaisen tärkeitä ulkoisissa toimissa, ja kehottaa komissiota pitämään näistä periaatteista kiinni kaikissa toimenpiteissä, joita se toteuttaa väliarviointikertomuksen johdosta;
4. pitää valitettavana, ettei komission väliarviointikertomuksessa ole otettu esille sitä, etteivät kansalaisyhteiskunnan järjestöt osallistu ulkoisten välineiden ohjelmasuunnitteluun ja täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota valtavirtaistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen strategisemmän osallistumisen kaikkiin ulkoisiin välineisiin ja ohjelmiin, kuten sekä neuvosto että parlamentti ovat pyytäneet;
5. edellyttää kehitysapuun tarkoitettujen varojen lisäämistä, koska EU:n sitoumusta, jonka mukaisesti bruttokansantulosta 0,7 prosenttia annetaan viralliseen kehitysapuun, ei ole vielä koskaan täytetty ja nykyinen taso ei riitä kattamaan Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoon tarvittavaa rahoitusta;
6. kehottaa arvioimaan kokemuksia, jotta voidaan tunnistaa puutteet, joita esiintyy EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden yhteensovittamisessa muiden kansainvälisten instituutioiden, kuten Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto ja muut kehitysrahoituslaitokset, rahoitusvälineiden kanssa, ja parantaa yhteensovittamista synergioiden luomiseksi ja rahoitusvälineiden vaikutuksen maksimoimiseksi kehitysmaissa;
7. pitää olennaisena, että parlamentilla on riittävästi aikaa valvoa asianmukaisesti ja huolellisesti täytäntöönpanosäädösehdotuksia;
8. katsoo, että kun otetaan huomioon, miten pitkään täytäntöönpanosäädösehdotuksia valmistellaan ennen kuin ne päätyvät DCI-komitealle, ei ole mitenkään perusteltavissa, että asiakirjojen parlamentille ja neuvostolle toimittamiseen varattua 20 päivän aikarajaa ei noudateta täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen loppuvaiheessa;

9. pitää siksi valitettavana, että 20 kalenteripäivän määräaika ei aina noudateta, ja toteaa sen haittaavan omia valvontaoikeuksiaan;
10. muistuttaa, että Cotonoun sopimuksen tarkistamisen ollessa pian ajankohtainen on tärkeää noudattaa tarkasti niiden manteren laajuisten hankkeiden määräaikoja, jotka ovat osa yleisafrikkalaista ohjelmaa, jolla tuetaan EU:n ja Afrikan välistä strategista kumppanuutta;
11. edellyttää, että kaikki täytäntöönpanosäädösehdotukset toimitetaan vähintään 20 päivää etukäteen, ja kehottaa komissiota muuttamaan DCI-komitean työjärjestystä siten, että 20 päivän määräaika sovelletaan myös toimittaessa asiakirjoja muihin toimieliimiin, millä helpotetaan parlamentin valvontavaltuuksien toteutumista;
12. edellyttää vastaavasti, että parlamentin valvontamekanismeja tehostetaan kaikkien ulkoisen rahoituksen välineiden ja niiden täytäntöönpanoa koskevien välineiden, kuten erityisrahastojen, osalta, jotta parlamentti voi olla aidosti mukana rahastojen ohjelmasuunnittelussa ja täytäntöönpanon tarkastelussa;
13. vaatii noudattamaan avoimuutta, vastuuvollisuutta, tarkasteluvaatimusta, kehitysavun täydentävyyttä ja tuloksellisuutta koskevia periaatteita sekä voimakkaita ympäristö-, ihmisoikeus- ja sosiaalisia normeja käytettäessä kehitysapua yksityisen sektorin investointien houkuttelemiseen;
14. kehottaa sisällyttämään Euroopan parlamentin valvonnan ulottumattomissa olevat erityisrahastot unionin talousarvioon;
15. korostaa, että avoimuuden ja vastuuvollisuuden olisi oltava EU:n lähestymistavan kulmakivi, kun on kyse yksityisen sektorin osallistumisesta kehitystoimiin, ja pitää olennaisena varmistaa, että EU:n maksamasta virallisesta kehitysavusta – yhdistelmärahoituksen tai vakuuksien kautta – hyötyvät yksityiset toimijat kunnioittavat ihmisoikeuksia sekä sosiaali-, työ- ja ympäristönormeja;
16. korostaa, ettei maakohtainen tuki saisi olla riippuvaista EU:n kanssa tehdyistä muuttoliikesopimuksista ja ettei rahoitusta saa siirtää köyhiltä mailta ja alueilta Eurooppaan tulevien muuttajien alkuperämaille tai kauttakulkumaille vain sillä perusteella, että ne sijaitsevat muuttoreitillä.

PERUSTELUT

Täytäntöönpanoa koskeva AFET-valiokunnan mietintö (*EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpano: vuoden 2017 väliarviointi ja tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen*) kattaa viisi AFET-valiokunnan toimivaltaan kuuluvaa unionin ulkoisen rahoituksen välinettä¹ sekä yhteisen täytäntöönpanoasetuksen, jossa on vahvistettu monialaisia täytäntöönpanosäännöksiä näitä viittä välinettä sekä kuudetta, DEVE-valiokunnan toimivaltaan kuuluvaa kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä varten.

Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen väliarviointi sekä tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen eivät kuulu tämän lausuntoluonnoksen piiriin, vaan niitä käsitellään erillisessä, DEVEN johdolla laadittavassa mietinnössä².

Kehitysvaliokunta laatii työjärjestyksen 54 artiklan mukaisesti lausunnon yhteisen täytäntöönpanoasetuksen säännöksistä, jotka koskevat kaikkia kuutta ulkoisen rahoituksen välinettä tai erityisesti kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä. Tässä lausuntoluonnoksessa esitetyt näkemykset koskevat ainoastaan seikkoja, jotka juontavat juurensa yhteisestä täytäntöönpanoasetuksesta.

¹ Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline, Euroopan naapuruusväline, liittymistä valmisteleva tukiväline, vakautta ja rauhaa edistävä väline ja kumppanuusväline.

² Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, humanitaarisen avun välineen ja Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpano

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	20.2.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 21 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Eleftherios Synadinos, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Željana Zovko
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Thierry Cornillet, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Paul Rübig, Rainer Wieland

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

21	+
ALDE	Thierry Cornillet, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Paul Rübig, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Željana Zovko
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Norbert Neuser, Vincent Peillon
Verts/ALE	Maria Heubuch

1	-
NI	Eleftherios Synadinos

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

20.2.2018

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN KANTA TARKISTUKSINA

ulkoasiainvaliokunnalle

EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpanoon: vuoden 2017 väliarviointi ja tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen
(2017/2280(INI))

Kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta: Bernd Lange (puheenjohtaja)

Position

TARKISTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta esittää asiasta vastaavalle ulkoasiainvaliokunnalle seuraavat tarkistukset:

Tarkistus 1

SuosituSEhdotus
Johdanto-osan 1 a viite (uusi)

SuosituSEhdotus

Tarkistus

***ottaa huomioon EU:n ”Kaikkien kauppa”
-strategian,***

Tarkistus 2

SuosituSEhdotus
Johdanto-osan 1 b viite (uusi)

SuosituSEhdotus

Tarkistus

***ottaa huomioon 9. marraskuuta 2017
annetun komission yksiköiden
valmisteluasiakirjan, joka koskee unionin
vapaakauppasopimusten täytäntöönpanoa***

Tarkistus 3

Suositus ehdotus Johdanto-osan -E kappale (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

E. toteaa, että kansainvälinen kauppa on EU:n keskeinen väline, jolla edistetään maiden sosiaalista kehitystä ja talouskehitystä sekä puolustetaan ja edistetään ihmisoikeuksia, perusarvoja ja oikeusvaltioperiaatetta;

Tarkistus 4

Suositus ehdotus Johdanto-osan -F kappale (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

F. toteaa, että perussopimusten mukaan kauppapolitiikalla olisi edistettävä unionin ulkoisen toiminnan tavoitteiden saavuttamista, mukaan lukien kestävä kehitys;

Tarkistus 5

Suositus ehdotus 3 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

3. on huolissaan siitä, että EU ja sen välineet kohtaavat merkittäviä haasteita;

Tarkistus 6

Suositus ehdotus 6 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

6. suosittaa, että liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA) varoja käytetään yritysten ja etenkin pk-yritysten välisten viestintäkanavien luomiseen sekä jäsenvaltioissa että liittymistä edeltävässä vaiheessa olevissa maissa, jotta voidaan luoda vahvoja kauppayhteyksiä kulloistenkin alueiden välille, mikä olisi erittäin hyödyllistä valmisteltaessa tuensaajamaiden pääsyä sisämarkkinoille;

Tarkistus 7

Suositus ehdotus
9 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

9. korostaa, että unionin eteläisille ja itäisille läheisille kumppaneille Euroopan naapuruuspolitiikan myötä annettava kauppaan liittyvä tekninen tuki ja taloudellinen apu edistävät merkittävästi kyseisten alueiden demokratiakehitystä; toteaa, että Euroopan naapuruusvälineen varoja voidaan käyttää kaupan helpottamiseen, ja niillä voidaan siten täydentää kaupan helpottamista koskevaan sopimukseen kohdennettua EU:n nykyistä rahoitusta, millä taattaisiin paremmin keskipitkän ja pitkän aikavälin poliittinen vakaus;

Tarkistus 8

Suositus ehdotus
20 a kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

20 a. suosittaa, että välineen rakenteeseen luodaan vakaita ja johdonmukaisia

valvonta- ja arviointimekanismeja, jotta voidaan varmistaa parempi vastuullisuus ja avoimuus ja parantaa rahaston varojen kohdentamista;

Tarkistus 9

Suositus ehdotus 20 b kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

20 b. edellyttää, että sukupuolinäkökulma otetaan huomioon kaikissa etu- ja jälkikäteen tehtävissä strategisissa selvityksissä ja vaikutustenarvioinneissa, jotta voidaan varmistaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita noudatetaan kaikilta osin;

Tarkistus 10

Suositus ehdotus 35 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

35. katsoo, että kumppanuusväline voi olla merkittävä keino vapaakauppasopimusten täytäntöönpanon tukemiseen, erityisesti siten, että tuetaan sisäisten neuvoo-antavien ryhmien työtä; korostaa, että on arvioitava varojen käyttöä ja jakautumista sekä kumppanuusvälineen ja EU:n vienninedistämisohjelmien (EU Gateway / Business Avenues) vaikuttavuutta, millä täydennettäisiin jäsenvaltioiden toimivaltaa ulkomaankaupan edistämiseksi;

Tarkistus 11

Suositus ehdotus 36 kohta (uusi)

36. toteaa, että kumppanuusvälineen yhtenä tavoitteena on julkisuusdiplomatia, jolla voidaan lisätä unioniin kuulumattomien maiden luottamusta ja ymmärrystä EU:n politiikkoja kohtaan; korostaa kansalaisyhteiskunnan osallistumisen olevan erittäin tärkeää ja pitää myönteisenä, että kolme miljoonaa euroa kohdennetaan tukemaan kansalaisjärjestöjen osallistumista sisäisiin neuvoa-antaviin ryhmiin;

Tarkistus 12

Suositus ehdotus 37 kohta (uusi)

37. katsoo, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden käytettävyyden yhteydessä olisi otettava huomioon EU:n pk-yritykset soveltamalla yksinkertaisempaa ja käyttäjäystävällisempää sääntelyä, jolla voidaan edistää varojen mutkattomampaa käyttöä ja auttaa samalla pk-yrityksiä kerryttämään kansainvälistä kokemusta; pyytää komissiota arvioimaan pk-yritysten kansainvälistymisen edistämiseen tarkoitettujen nykyisten välineiden johdonmukaisuutta unionin muiden pk-yrityksiä tukevien välineiden, kuten yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME), kanssa sekä toissijaisuusperiaatteen, päällekkäisyyden välttämisen ja jäsenvaltioiden ohjelmia koskevan täydentävyyden kannalta; kehottaa komissiota antamaan ajoissa ehdotuksia näiden ohjelmien väliarviointia varten, jotta voidaan parantaa niiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta; korostaa, että on parannettava pk-yrityksille suunnattua

*tiedottamista olemassa olevista välineistä,
etenkin kansallisella tasolla;*

Tarkistus 13

Suositus ehdotus 48 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

48. korostaa, että myös EU:n edustustot voisivat yhdessä jäsenvaltioiden kanssa auttaa pk-yrityksiä käyttämään näitä rahoitusvälineitä, jotta voidaan luoda keskipitkän aikavälin suhteita EU:n yritysten ja tuensaajamaiden talouksien välille; korostaa, että komission asianomaisen pääosaston ja Euroopan ulkosuhdehallinnon on sovellettava johdonmukaisempaa ja hiotumpaa lähestymistapaa ulkoisen rahoituksen välineiden perustamiseen ja toteuttamiseen;

Tarkistus 14

Suositus ehdotus 49 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

49. katsoo, että varoja kohdennettaessa olisi otettava huomioon myös ILO:n työelämän perusnormien, monenvälisten ympäristösopimusten ja WTO:n periaatteiden noudattaminen;

Tarkistus 15

Suositus ehdotus 50 kohta (uusi)

Suositus ehdotus

Tarkistus

50. pyytää komissiota harkitsemaan, että kolmansien maiden ja etenkin

*kehitysmaiden kanssa tehtävää yhteistyötä
ja teknistä apua koskevien ulkoisen
rahoituksen välineiden varoja
kohdennetaan edistämään liittymistä
Wassenaarin järjestelyyn, Australian
ryhmään, ohjusteknologian
valvontajärjestelyyn ja ydinalan
viejämaiden ryhmään sekä ehkäisemään
ihmisoikeusloukkauksia, kun otetaan
huomioon käynnissä oleva
kaksikäyttöasetuksen uudelleen
laatiminen;*

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	20.2.2018
-------------------------	-----------

22.2.2018

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ulkoasiainvaliokunnalle

EU:n ulkoisen rahoituksen välineiden täytäntöönpanosta: vuoden 2017 väliarviointi ja tuleva rakenne vuoden 2020 jälkeen
(2017/2280(INI))

Valmistelija: Jean Arthuis

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että unionin rahoituksen määrä nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeessa 4 ja sen joustavuuden ja johdonmukaisuuden puute ovat osoittaneet, että unionilla on rajallisesti haluja olla todellinen maailmanlaajuinen toimija, ja pitää tätä valitettavana; panee kuitenkin merkille, että monissa unionin ulkoisen rahoituksen välineiden piiriin kuuluvissa kumppanimaissa ja aihealueissa on tapahtunut myönteistä kehitystä, mikä osoittaa, että nämä välineet ovat arvokkaita ja tärkeitä;
2. korostaa, että vastatakseen moninaisiin haasteisiin ja kriiseihin, muuttoliike- ja pakolaiskriisi mukaan luettuna, joita unionilla on sekä välittömässä naapurustossaan että kauempana, unioni on perustanut erityisrahastoja ja Turkin-pakolaisavun erityisen koordinoituvälineen; pitää valitettavana, että unionin talousarvion rahoitusosuudet unionin erityisrahastoihin ja Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineeseen ovat heikentäneet unionin toiminnan yleistä johdonmukaisuutta, pitkän aikavälin visiota ja vaikutusta; korostaa jälleen kerran, että uudet painopisteet on rahoitettava uusista määrärahoista;
3. on vakuuttunut siitä, että vuoden 2020 jälkeen ulkoisen rahoituksen välineiden on
 - edistettävä kunnianhimoista ja kattavaa EU:n globaalistrategiaa, joka perustuu unionin arvoihin; oltava tasoltaan unionin poliittisten päämäärien mukaisia, mahdollistettava joustavuus sekä välineiden sisällä että niiden välillä ja oltava yleisesti poliittisesti johdonmukaisia, myös silloin, kun unionilla on keskeinen rooli sotien ja konfliktien jälkeisessä jälleenrakentamisessa laajemmassa naapurustossaan;

- mahdollistettava selvät yhteisvaikutukset talousarvion ja unionin poliittisen vaikutusvallan välillä aidossa kumppanuudessa kolmansien maiden kanssa;
 - autettava unionia mukautumaan paremmin muuttuviin olosuhteisiin samalla, kun kunnioitetaan aiemmin tehtyjä kansainvälisiä sitoumuksia;
 - tuotava todellista unionin tason lisäarvoa ja autettava varmistamaan parempi koordinointi ja tulossuuntautuneisuus, myös raportoinnissa ja viestinnässä: unionin rahoitus ei saa olla kokonaan tai osittain päällekkäistä jäsenvaltioiden rahoituksen kanssa ja sillä olisi pyrittävä parantamaan yhteisvaikutusta;
 - noudatettava talousarvion totuudellisuuden ja yhtenäisyyden periaatteita;
 - vahvistettava parlamentin demokraattista valvontatehtävää;
4. katsoo, että ulkoisen rahoituksen välineiden rakennetta voitaisiin yksinkertaistaa ja niiden pitäisi ilmentää selkeitä poliittisia tavoitteita; korostaa, että tuloksia ei pitäisi mitata ainoastaan maa- ja alakohtaisesti vaan myös kootusti rahoitusvälinetasolla; kehottaa parantamaan unionin toimien tehokkuutta, joustavuutta, vastuuvollisuutta, johdonmukaisuutta ja näkyvyyttä; varoittaa kuitenkin, että rakenteen liian radikaali yksinkertaistaminen ei olisi riskitöntä;
 5. palauttaa mieliin ennennäkemättömän humanitaarisen avun tarpeen, joka johtuu muun muassa ilmastonmuutoksen aiheuttamista luonnonkatastrofeista ja ihmisen aiheuttamista katastrofeista, ihmisten turvattomuudesta, konflikteista ja pakkosiirroista; kehottaa erityisesti säilyttämään erillisen humanitaarisen avun välineen, jolla on oma oikeusperusta, talousarvio ja pitkän aikavälin rahoitusstrategia, jotta pidettäisiin kiinni neljästä humanitaarisen avun periaatteesta eli humanisuudesta, puolueettomuudesta, tasapuolisuudesta ja riippumattomuudesta; pyytää lisäksi huomattavaa varausta humanitaarista apua varten;
 6. kehottaa integroimaan unionin erityisrahastot ja välineet paremmin talousarvioon, jotta lisättäisiin ulkoisen rahoituksen välineiden avoimuutta ja demokraattista valvontaa; palauttaa mieleen, että varainhoitoasetuksen¹ viimeisimmässä tarkistuksessa sovittiin, että parlamenttia ja neuvostoa kuullaan etukäteen ennen uuden aihekohtaisen erityisrahaston perustamista; kehottaa lisäksi komissiota toimittamaan parlamentille yksityiskohtaiset tiedot kaikista merkittävistä määrärahojen autonomisista siirtoista tai vapauttamisista otsakkeessa 4;
 7. katsoo, että väliarvioinnin ja talousarvion valvontaprosessien olisi oltava riittävän tarkkoja ja avoimia, jotta voidaan varmistaa, että rahoitus käytetään mahdollisimman tarkkaan, ja tehdä tarvittavat muutokset hyödyntämisvalmiuden parantamiseksi tarvittaessa.

¹ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.2.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 28 -: 4 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, John Howarth, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Xabier Benito Ziluaga, Jean-Paul Denanot, Janusz Lewandowski, Ivana Maletić, Pavel Poc, Tomáš Zdechovský

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

28	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Gérard Deprez, Urmas Paet
ECR	Zbigniew Kuźmiuk
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Esteban González Pons, Janusz Lewandowski, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, John Howarth, Vladimír Maňka, Pavel Poc, Manuel dos Santos, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand

4	-
ENF	André Elissen, Marco Zanni
GUE/NGL	Xabier Benito Ziluaga
NI	Eleftherios Synadinos

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	20.3.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 42 -: 3 0: 14
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Mario Borghesio, Victor Boștinaru, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Andi Cristea, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Wajid Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Michel Reimon, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock, László Tókécs, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Anders Primdahl Vistisen
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Asim Ademov, Laima Liucija Andrikienė, Brando Benifei, Angel Dzhambazki, Andrzej Grzyb, Antonio López-Istúriz White, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Igor Šoltes, Bodil Valero

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

42	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Johannes Cornelis van Baalen, Iveta Grigule-Pēterse, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Marietje Schaake, Ivo Vajgl
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Asim Ademov, Michèle Alliot-Marie, Laima Liucija Andrikienė, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Andrzej Grzyb, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Jaromír Štětina, László Tőkés
S&D	Francisco Assis, Brando Benifei, Victor Boștinaru, Andi Cristea, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Wajid Khan, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula

3	-
EFDD	James Carver
ENF	Mario Borghezio
NI	Georgios Epitideios

14	0
ECR	Amjad Bashir, Angel Dzhambazki, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Charles Tannock, Anders Primdahl Vistisen
GUE/NGL	Sabine Lösing, Sofia Sakorafa
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Igor Šoltes, Bodil Valero

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää